

THE *Joe Matthews*

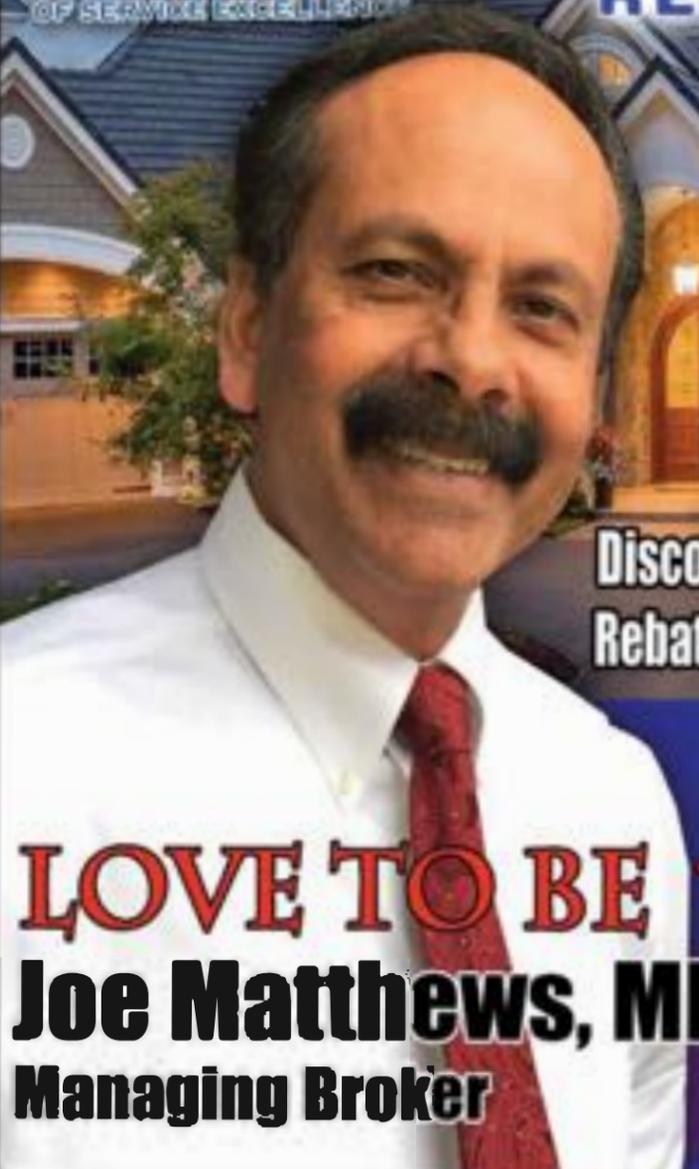
 REAL TRIANGLE PROPERTIES TEAM

25 YEARS OF SERVICE EXCELLENCE

REAL TRIANGLE PROPERTIES

Discounts when you List with us & Rebates when you Buy through us

LOVE TO BE YOUR Realtor!

Joe Matthews, MBA

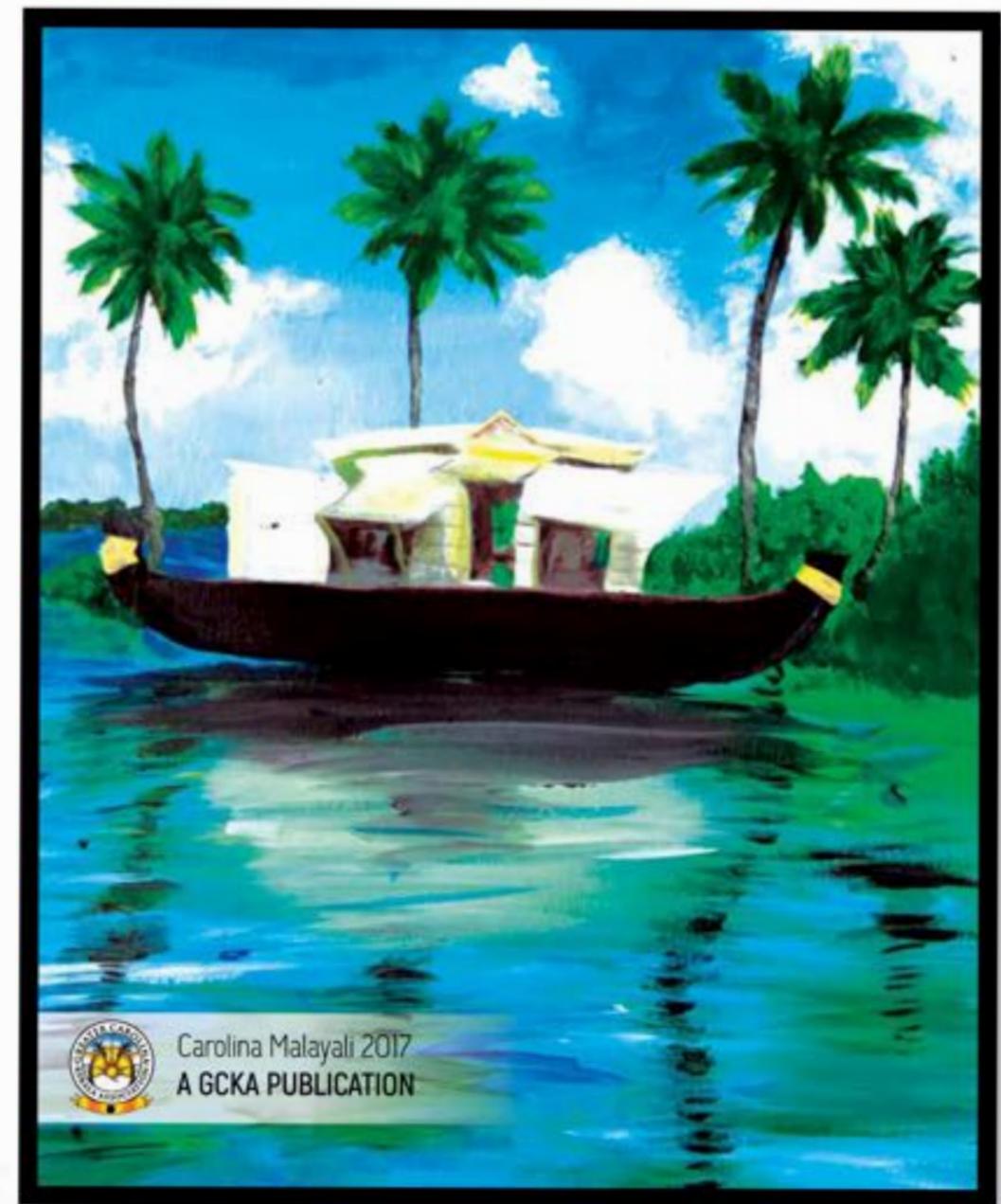
 Managing Broker

919.244.7733

www.realtiangle.com

 മലയാളി 2017

Liberty Real Estate Inc.

Turning Dreams into Reality!

Your DREAM home is just a
CALL or CLICK away!

Freedom to SELL for MORE
and BUY for LESS!

Always guaranteed
THE BEST REBATE!

Sunny Sebastian MBA
Full-Time Realtor/Broker

Mobile: 919-805-4444

2041 Jadewood Drive Morrisville, NC

Libertyrealestatenc@gmail.com

www.libertyrealestatenc.com

Liberty Real Estate

*23rd year in Cary / Morrisville / Raleigh
area of North Carolina*

THOMAS JOHN & FAMILY

Founding Executive Committee Member of Federation of
Malaysian Associations of America (FOMAA)
Currently Mar Thoma Sabha Mandalam Member
Former Greater Carolina Kerala Association
(GCKA) President
Founding Secretary of North Carolina
Mar Thoma Church
Major Sponsor of several shows in Raleigh Area

Best Compliments,

greater REALTY

www.greatertriangle.com

Call 919-454-6670

Unique Homes that take you far!

Chief Editor
Heera Shelly

Editorial Team
Binu Narayanan
Dhanya Narayanan
Mary Thundathil
Joel Abraham

Cover Page Art
Nikita Bipin

Design & Layout
design@orangexpress.com

Contact
editor@gcka.com

Printed & Published By
Greater Carolina Kerala Association

Copyright

All materials published in this magazine are copyrighted to Carolina Malayali. No portion of this magazine should be reproduced in part or full without prior written authorization from Carolina Malayali.

Disclaimer

The views and opinions expressed in this magazine are not intended to malign or slander any individual or community and /or not necessarily endorsed by GCKA.

Printed at

Orange Printers Pvt. Ltd.
Trivandrum. +91 471 4010905/06
www.orangexpress.com

CONTENTS

5	President's Report
8	പകൽക്കിനാവ്
10	Cultural Report
14	Onam Celebrations 2016
16	Diabetes in Indians
19	Finance Report
22	X Mas & New Year Celebrations 2016
24	അയലത്തെ അന്ന
26	Youth Report
29	പിണക്കം
32	ചില കോളേജ് ബസ് യാത്രകൾ
34	GCKA 56 Cards Game 2017
36	Acha This is for You
40	A Guide to Living Abroad
46	Helping the Helpless
49	My Trip to Kerala
51	Living in the NOW
52	A Perpetual Foreigner
54	A Memoir of a Life
55	My Brave Pet
56	Women's Run
58	മാനദുഷികത വറ്റിയ മനുഷ്യൻ
60	കർഷകശ്രീ
62	നഷ്ടപ്രണയം
66	മലയാളം കളരി 2017
67	Chilli Chicken -Recipe
68	CilantroCoco Rice -Recipe
71	Beef Chilly Fry
72	Sports Report
80	Family Fest
84	രാമുവിന്റെ കഥ നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും
86	GCKA Membership Directory

ഇവർ സംരംഭകർ 2016-2017

BINU NARAYANAN
President

HEERA SHELLY
Secretary

JOEL ABRAHAM
Treasurer

MARY THUNDATHIL
Vice President

BISHU PAUL

SATHISH JOHN

SINI JOSEPH

VINOD MENON

DHANYA NARAYANAN

എഡിറ്റോറിയൽ

മുപ്പതു വർഷങ്ങൾ!!! ഒരു സാംസ്കാരിക സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ കാലയളവിൽ അപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും പ്രശംസനീയം തന്നെയാണ്. നവോദ്ധാനത്തിന്റെ ചുടേറ്റ കുറച്ചു ചെറുപ്പക്കാർ സമൂഹത്തിലേക്കു ഇറങ്ങിവന്നതിന്റെ ഫലമായാണ് GCKA രൂപം കൊണ്ടത്. ഈ നാടിന്റെ പൊതു ധാരയിൽ പരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രകാശം പരത്തി ഈ കാല മന്ത്രയും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഇതിനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നോർത്ത് കരോലീനയുടെ കലാ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിൽ ഒരു തില കക്കുറിയായി ഈ സ്ഥാപനത്തിനെ വളർത്താൻ സഹായിച്ച എല്ലാവരെയും സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർക്കുന്നു.

“കരോലീനാ മലയാളി” ആറാം വർഷം പിന്നിടുകയാണ്. ഓരോ വർഷത്തിന്റെയും ക്രിയാത്മകമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സാക്ഷിപത്രമാണ് ഈ സുവനീർ. യുവതലമുറയ്ക്ക് അവരുടെ തിളച്ചുമറിയുന്ന യൗവനം അവി സ്മരണീയമാക്കുവാൻ GCKA എന്ന വേദിയും സുവനീർ എന്ന മാധ്യമവും വഴിയൊരുക്കട്ടെ!!! ഓരോ വ്യക്തികളും സ്വന്തം കഴിവുകളെ തീച്ചുളയിലിട്ടു മിനുക്കിയെടുത്തിട്ടുള്ള കൃതികളും, ചിത്രരചനകളും, ചിത്രങ്ങളും ഒക്കെ നിങ്ങൾക്കിതിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കും.

വിഷയം എന്തും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. മനസ്സിൽ ഒതുക്കി നിർത്തിയിരിക്കുന്ന ഭാവനകൾ ചിറകടിച്ചു പറന്നു നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം തൂലികത്തുമ്പിലൂടെ ജനിക്കട്ടെ! ഒഴുകട്ടെ!! ഈ സുവനീർ മഹനീയമായ ഒരു ചരിത്രരേഖയായ് മാറട്ടെ.

എല്ലാ വർഷവും ‘കരോലീന മലയാളി’ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന “Orange Printers Pvt. Ltd, Trivandrum” നോടു പ്രത്യേകം നന്ദി അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

GCKA യുടെ ഭീമമായ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കാൻ മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്ന അടുത്ത ഭാരവാഹികളെ ഞങ്ങൾ ഹാർദ്ദവമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഈ സാമൂഹികൾക്കു പ്രചോദനമാകാൻ പ്രശസ്തനായ ഡോ. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിന്റെ വാക്കുകൾ ഞാനിവിടെ കുറിക്കുന്നു:

“Difficulties in life do not come to destroy you, but to help you realize your hidden potential & power. Let difficulties know that you are too difficult”

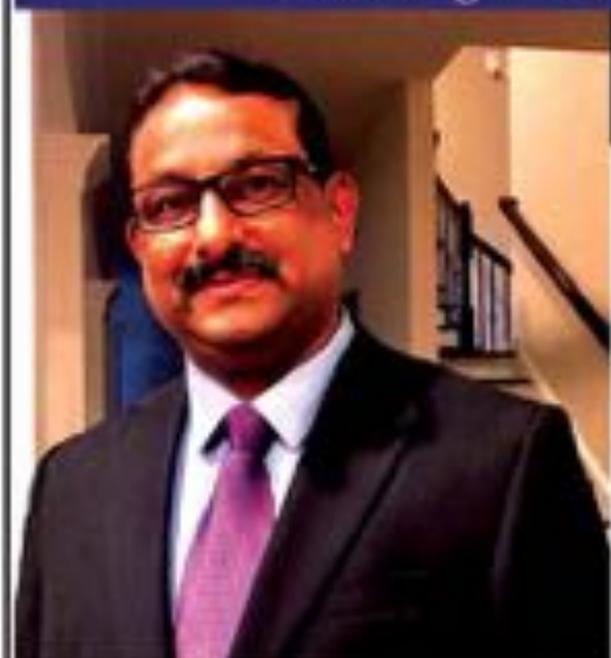
മലയാളി എന്ന ഒറ്റ ജാതിയുടെ പേരിൽ, ഈ കുട്ടായ്മയുടെ പാതയിൽ നമുക്കൊന്നിക്കാം.....

ഹീര ഷെല്ലി

Planning to Buy or Sell a Home?

Promising the most reliable and dedicated service!

**REAL CAROLINA
PROPERTIES**

If you are planning to buy or sell a home
Please contact me today:

919 636 2870

or email: wilsonvpl@gmail.com

Wilson Parayil

Managing Broker/Realtor

- ❖ Attractive buyer agent & listing services rebates!
- ❖ Over 10 years experience in Triangle region, NC
- ❖ Free consultation for first time home buyers
- ❖ Ask me about investment opportunities
- ❖ Full time, dedicated and guaranteed service!

RC Properties Inc.

www.realcarolinaproperties.com

Real Carolina Properties 8501 Broderick Place Cary NC 27519

President's Report

The sunny summer in North Carolina starts to cool off in August and September months, but for GCKA those are the months where our activity levels peak. Generally GCKA nomination committee starts their search for next year committee in these months. Most of us in current GCKA Board of Directors received calls from nomination committee during these months in 2016. Opportunity to serve your community is a privilege and an honor. I must say that, I'm privileged to work with my fellow GCKA BOD members who are driven by a passion to serve the community.

GCKA committees over the years kept a reputation of over doing their previous committees every year; at least they always tried. In one of our initial meetings we came up with a caption that conveyed our vision for the year. Serve, Promote and Celebrate. In simple terms we agreed to serve our community, promote the talents, skills and wellbeing of our people and celebrate our culture.

Binu Narayanan
GCKA President

Fundraising

Financial stability and sustainability are crucial to the success of any organisation. One of the primary activity for our new committee was to raise funds for the 2017 calendar year. We looked at the current sponsorship levels and introduced few changes to improve our sponsorship levels. We were able to sell all our sponsorship levels due to the friendly business community members. Most of our sponsors took it as an opportunity to contribute to community and we are thankful to them. Special thanks to our Platinum sponsor Joe Mathews, Gold sponsors Sunny Sebastian and Thomas John, Silver sponsors Binny Joseph,

James Thundathil, Anthony Mathai & George Joseph and Babu Thomas.

Winter Coat Drive

November is the month where temperatures start their downward spiral, but irrespective of that most Americans feel happy due to Thanksgiving Holidays and the Christmas that comes after that in December. One's happiness could be another man's sorrow. There are lots of less fortunate people in the community we live. We wanted to do something for them, so we organized a Winter Coat Drive. We kept cardboard boxes at Indian grocery stores and requested our members to donate winter coats. We got a good collection of coats and donated the coats to various charity organizations in Raleigh. They were thankful to us. We believe that establishing strong relationship with local community is very important to the well-being of our community.

Christmas and New Year

Christmas is the time of joy and celebrations. For that reason it's hard to get auditoriums in month of December. Generally previous GCKA BOD reserves auditorium for next BOD as a courtesy to the new committee. Our dates were early January, but unfortunately the popular Green Hope school venue had some other function and they had to cancel the dates. We scrambled, made lot of calls, visited state offices and finally got reservation in Chapel Hill High school. We promoted diversity in cultural programs and also planned the program well ahead so that we could start and finish the programs on

time. We introduced light dinner after the Christmas program, which was well appreciated by the community. We came out of the program with great feeling of accomplishment and pride. The success of the event was attributed to our community volunteers, choreographers, participants, sponsors and the chapel school staff.

We also distributed the GCKA 2017 Malayalam calendar to our members during the Christmas event

Youth Committee

GCKA youth committee is a very active wing under GCKA. This year youth committee led 'Adopt A Highway' program. Adopt A Highway is a program that allows volunteers to keep the highways clean. GCKA youth committee along with the BOD members adopted apex community roads three times this year. Youth committee this year contributed to all of our programs in a significant way, they helped us in steering the crowd during cultural programs, helped us in managing registration desks and planning events, was there in placing signboards, decorating Christmas trees, often helping us in moving things and many more they were a silent force in everything we do. We are grateful, thankful and proud of our youth committee members.

Youth Basketball

This year youth committee introduced GCKA youth basketball to our sports calendar. The youth committee planned and executed the event on July 22nd with limited help from BOD. Parents and kids enjoyed the event.

Malayalam class

Providing our kids an opportunity to learn Malayalam is one of the key GCKA objectives. Our volunteer Malayalam teachers dedicates their weekends to help our kids, thanks to their dedication and commitment this year, we taught around 40 students and 30 of them completed the course. We would like to thanks Lourdes Matha Church and Orthodox church for lending their premises for our Malayalam Classes.

Immigration seminar

November of 2016 saw the rise of political nationalism in USA. The new political climate and immigration policies were causing lots of rumors and concerns among immigrant communities. We organized a free immigration seminar for our community with one of the prominent immigration attorneys in Raleigh. The seminar helped in addressing some of the immigration concerns of the community members.

Sports and games

Our Sports committee created multiple sport and game opportunities throughout the year. We introduced several new initiatives this year.

Promoting women's health and activism was part of our vision for the year. We tried to improve women participation in existing sporting events. We also introduced women walk and run specifically targeting our women. The event was free of cost for all the members and we got very good support from the community. We distributed medals for all the participants.

GCKA card enthusiasts are one

of the most passionate players out there and we have a good number in our community. We expanded the card games to include 56 card game. Our sports calendar was hectic with sport events one after the other. We conducted chess tournament for kids and adults followed by Badminton, Soccer, Youth Soccer, Volleyball, Cricket and Youth Basketball. We got excellent participation from our community for all the sporting events.

Family Fest

This year we introduced the concept of Family Fest. The idea was to provide a fun filled evening for our GCKA families. We reserved a beautiful open air location near a lake for our great family get together. There were inflatables, face painting and balloon artist for the kids, Parents had the opportunity to participate in film quiz and other games. We organized painting, short story writing and spelling bee competitions for kids during the event. The audience were entertained by cultural programs and great food. Overall we got great feedback about the event. We wanted to provide a complete family package to our community and we accomplished our goal in the end.

Malayalam Library

We added a few Malayalam books to our collection this year. This year also we maintained the library and lent the books to our eager readers.

Karshakasree

There are lots of great farmers among us who carry forward our traditional farming culture into the North American soil. Their garden is

full of vegetables that you only see in farmlands in Kerala.

We conducted Karshakasree competition for our members on August 12 and the winners will be announced in our Sep 16th Onam function.

Onam

Onam cultural event is our final and the biggest event of the year. Our Onam event generally attracts more than 700 people and that number has been increasing consistently every year, most of the current school auditoriums that we used to hire can seat around 500 people. This year we were able to secure the very new Apex Friendship school auditorium with around 800 seating capacity. This year we introduced some rule changes to promote variety in cultural programs and also improve efficiency in timing and execution of the programs. We have planned everything to recreate the splendor of Onam to our GCKA members on September 16th 2017 at Apex Friendship High School.

Volunteers

GCKA BOD is a nine member team, the real strength behind all our activities is our volunteers, starting from our Christmas events to sports, every event we got tremendous support and help from our generous

volunteers, if I start naming them it will be an endless list. We would like to sincerely thank all our volunteers from the bottom of our heart.

New BOD

In 2016 September, we were offered an opportunity to serve our Malayalee community, we took that opportunity and we are proud of what we could accomplish this year. One of the most valuable things that one can donate is his 'time' and we can proudly say we donated significant amount of our time to our community this year. Our sincere wishes to the great men and women who volunteered for 2018 GCKA BOD, I promise your legacy will remain beyond 2018, All the best.

പകൽക്കിനാവ്

സ്വപ്ന തടാകത്തിലെ താമരത്തോണിയിൽ
 നിന്നേയും കൊണ്ടൊരു യാത്ര പോകണം
 ഒരായിരം താരകങ്ങളൊരുമിച്ചു തെളിയുമാ
 മിഴിയിണകളിൽ നോക്കിയിരിക്കണം.

ചെറുതിരുകൾ തന്നാവത്തെ മുകമാക്കും
 നിൻ തേൻമൊഴികൾ കേട്ടിരിക്കണം
 തളർന്നെൻമേനിയിൽ ചാരിയുറങ്ങും
 നിൻ പരിമളമെൻ സിരകളെ ശാന്തമാക്കണം

ഒരു നനുത്ത തലോടിനായി വേദനയെന്ന് മൊഴിയണം
 അതുകേട്ടുകിലണഞ്ഞു നീയെന്നെ കെട്ടിപ്പുണരണം
 കൺകോണുകളിലൊളിപ്പിച്ചെൻ കള്ളച്ചിരി നീ കാണണം
 കോപം കൊണ്ടാ കപോലങ്ങൾ തുടങ്ങണം

കവിത എ.എ.

ചെമ്പകപ്പുവിൻ മധുരം നുകർന്നൊരു
 ഭ്രമരത്തെപ്പോലെ മദോന്മത്തനാകണം....
 പകലന്തിയോളം കരയോടു കിന്നരിക്കും....
 സാഗരകല്ലോലമായി തീർന്നീടണം....

വർണ്ണാഭ കുറയാത്തയീ പ്രണയത്തിലലിഞ്ഞുതീരണം
 നിൻ മധുരസ്മരണകളിലെൻ സ്മൃതികളുറ്റുപോകണം....
 നിനക്കായിമാത്രമീ ഹൃദയം തുടിക്കണം
 നിൻ ശ്വാസത്തിലലിഞ്ഞു, നീയായി ഭവിക്കണം....

*Best Airline in the
Middle East*

*World's Best
Business Class Seat*

Airline of the Year

*Proud to be voted the
**World's
Best Airline***

QATAR
AIRWAYS قطر

World's 5-star airline.

ATLANTA INTERNATIONAL TRAVEL, INC

7050 Jimmy Carter Blvd, Norcross GA 30092 (Suite #: 202)

TEL: 770-449-7272

Website: WWW.AITRAVEL.US

For Emergency Services 24/7 Please Call: 404-837-1206

Our sincere appreciation to TRIANGLE COMMUNITY
for your continuous support over the years.

Cultural Report

“A Nation’s Culture Resides in the
Hearts and in the Soul of its People”

Mahatma Gandhi

Dhanya Narayanan & Sathish John

Keeping these words of our great father in mind, we, as part of GCKA cultural committee, have strived to achieve its meaning to the fullest. Ever since we took up the lantern from the previous BOD, our constant efforts were to hold our nation’s culture high and to raise it to a different level. Today, when we hand this over to the next charioteer, we can say with confidence that all our efforts have met their aim.

Our journey started with 2016 Christmas and 2017 New-year celebration. It was truly challenging since we had to begin this in a very short time after we took in-charge and the first throw-back we faced was about the venue. For past few years when our community thinks about GCKA cultural programs, the only venue they think of is the Green hope

High School. (In-fact, many call it as GCKA School!). Since our preferred dates were conflicting with the School’s activities, last time we were forced to look for other options, which we were really concerned about. As we all know, changes are always hard to accept at its first instance. We also received mixed opinion on this. Nevertheless, we are very proud to pen it down here that our first event was a grand success.

Our first and foremost attempt was to give maximum opportunities to our budding talents and a friendly challenge to the amazing choreographers to bring in diversity in programs and provide superior performance to our valuable audience. We introduced new program categories and encouraged our community to reveal their talents.

The rules were so drafted, that it will provide maximum participation and promote hidden talents. We should agree that the programs that we linked in for Christmas/New-year were all outstanding. The kids, the teens and the adults presented an exceptional

provides an open and socializing atmosphere till promoting variety of talents who did not have any other platform to present them to our community, we brought in the novelty. The “open but closed” shelter at the NC State Fair Ground was

events; we are planning our 2017 Onam Celebration, which is the biggest community event each of us looks forward each year. By the time this article reaches you, we might already have conducted our Onam events. We took the previous few years’ Onam celebrations as our reference and tried to understand what were good and what went wrong. The main negative feedback was the overall duration of the cultural events. For a family who joins the Onam Sadhya which starts usually at 11.30 AM and for them to stay for the entire duration of the cultural events, it is quite overwhelming, especially when the programs are monotonous in nature. Hence, this time our aim is to contain the entire cultural events within four hours and provide fair opportunity to different age groups and different art forms. With this aim in mind we introduced a restriction on the number of programs to be registered and giving “first come first serve” opportunity to the registrants. The split of cultural events to different categories and limiting the number of entries is to challenge the choreographers to think a step further than normal and bring up a variety visual treat. We hope this will work out in the way that we expect or by the time you read this, you might be having the results known to you.

visual treat to the audience. Each program was different on its own aspects. It was one of our slogans that day, which we should begin and end the program on time. We, the entire BOD, together with our volunteers in all areas, were very supportive and worked together with us in achieving this. We agree that we had pushed our choreographers and participants to meet our expectations and appreciate with all our heart their co-operation to make our very first event a big success. We wound up our cultural events within the stipulated time, or may be with minimum slippage than what we planned. Big thanks to the BOD, our Volunteers, Choreographers and Participants. Our Emcees did a real good job in keeping the audience engaged. We were happy to take the feedback from our community so that we can keep on improving our future events.

welcomed by all with great pleasure. We had opened new phases for our future writers and painters to open-up the wings of their imagination. We also encouraged our little “bees” to unveil their talents in playing with alphabets. The Spelling bee competition was applauded by both the parents and the kids with great enthusiasm. We had tried to inspire those solo performers who could not get a stage during other events due to many reasons. The mother’s day skit/dance really brought tears into our eyes. The Movie quiz and Antakshari contests brought in large group participation and team spirit. We tried our best to engage our entire community, may it small kids or adults. The bounce house and the basketball game helped both the parents and kids alike. The kids: to play with their friends; the parents: to attend the programs tension free. Overall, the family fest opened a new venue for people to socialize, which combined the ambience of both a picnic and a social.

It was our immense pleasure to serve our community. We always tried to think from the shoes of an audience, since the success of all stage shows lies in how the audience takes it to their heart. Whenever we tried to bring in changes, they were with only one intention - “To serve, promote and celebrate” our community and culture. We believe optimistically that we were successful in attaining it.

As we mentioned earlier, it was our constant strive to provide our community with things which are different and having high standards. Hence, we came up with our second new concept and named it as “Family Fest”. Starting from a venue that

It’s after considering the positive as well as the negative feedbacks that we received from both these

Amulya

B.P. Thomas

Contact me for all your Tax needs

TaxTeckForLess & Acct. Inc.

B.P.Thomas
Tax Manager

Individual & Business income tax preparation & free e-filing,
All 50 State's Returns, ITIN Prep for H-1 & L-1, by Acceptance Agent
FBAR, New Business-Corp/LLC Incorporation, free tax Estimate
Minimum/Voluntary fees, Sales tax, Book keeping Payroll-issue W2,1099's

Off: 2616 Oleander Dr.
Durham Nc 27703
1-40 Exit 281 off Lumley Rd-RTP
Tel : 919 261 6663
Tel :919 400 TAXX (8299)

Tax 4 Less

Email : bpt1040@gmail.com, bp@1040.com
Website : <http://www.tax4less.org>

Onam Celebrations 2016

Diabetes in Indians Prevention & Management

Diabetes is not a new disease. Ancient Hindu writings in BC 1500s mentioned a mysterious disease and about ants getting attracted to the urine of patients with this mysterious disease. It is one of the initial references of diabetes in world literature. Those days, this disease remained mysterious. But today, diabetes is a well-studied disease. High prevalence of diabetes in global population, the cost associated with diabetes and its complications and its preventable nature make it a favorite topic. Though there are different types of diabetes, this article speaks about type 2 diabetes. Since this article is intended to highlight the increased risk and prevention strategies, it is reasonable to highlight type 2 diabetes alone.

High Occurrence of Diabetes in Indians

According to the International Diabetes Federation, the global population with diabetes is projected to reach 552 million by the year 2030, and India is expected to lead the world with 101.2 million people diagnosed with type 2 diabetes mellitus. According to available data, in the United States, Asian Americans have a 30% to 50% higher chance of developing diabetes than non-Hispanic Whites and among Asian Americans, Indians have the highest prevalence. Unlike other ethnic population, more and more young adults identify themselves as "diabetic" increasing their life time risk of complications related to diabetes such as heart disease, stroke, kidney

Letha Joseph

failure, vision problems, amputations for non-healing leg wounds etc. Occurrence of diabetes in young Indians makes us consider the difference in mechanism of the development of diabetes in Indians.

Pre-diabetes and Diabetes

As we know, diabetes is characterized by increased levels of blood glucose. In pre-diabetes, the blood glucose is higher than normal, but not as high as the blood glucose in people with diabetes. Blood glucose levels can be assessed as fasting blood glucose, random glucose, after two hours of a meal or as hemoglobin A1c. The hemoglobin A1c provides an account of overall blood glucose control for the previous 90 days.

	Normal	Pre Diabetes	Diabetes
Hemoglobin A1c	less than 5.7%	5.7%- 6.4%	6.5% or higher
Fasting Blood Glucose	less than 100 mg/dl	100 to 125 mg/dl	126mg/dl or higher

Prediabetes increases the risk for heart attack and stroke by 50%. Losing 7% of the body weight reduces the risk for progression of pre-diabetes into diabetes by 58%.

Indian Diabetes Risk Score

Padmashree Dr. Mohan and colleagues at Madras Diabetes Research Foundation proposed a simple tool - Indian Diabetes Risk Score (IDRS) to calculate the risk for developing type 2 diabetes. This tool uses age, waist circumference, physical activity and family history to predict an individual's lifetime risk for developing diabetes. This is a simple and reliable tool which is used in large research studies conducted among Indians.

IDRS tool	Score
Age	
<35 years	0
35-49 years	20
>50years	30
Waist Circumference	
Waist < 80 cm (Female) <90 cm (Male)	0
Waist 80-89cm(Female) 90-99cm (Male)	10
Waist ≥ 90 cm (Female) ≥ 100 cm (Male)	20
Physical Activity	
Vigorous exercise/ manual work at home / work	0
Regular Moderate exercise/ physical activity at home/ work	10
Regular Mild exercise / physical activity at home/work	20
No exercise and sedentary activities at home/work	30
Family History of Diabetes	
No diabetes in parents	0
One parent has diabetes	10
Both parents have diabetes	20
>60 - Very high risk for diabetes 30-60 - Moderate risk <30 - Low risk	(Total)

Risk Factors

There are environmental and genetic factors in the development of diabetes. We have a fair idea of Insulin, a hormone produced by beta cells of pancreas and its role in the glucose metabolism. Also, we know about the defect in glucose metabolism as the basic fact behind diabetes. This defect could be due to inadequate supply of insulin due decreased insulin production or related to body's inability to use insulin. In type 2 diabetes, there is decreased production related to loss of beta cell function and the body's inability to utilize insulin, the so called insulin resistance. Among Indians, insulin resistance is noted as the prominent reason for type 2 diabetes.

Major predisposing factors of diabetes are advancing age, genetic predisposition and ethnicity, lack of physical activity / sedentary life style, unhealthy dietary practices, and high central / abdominal obesity. Indians are known to have higher abdominal adipose tissue which explains their increased risk for metabolic syndrome and insulin resistance. Body Mass

Index (BMI) and waist circumference are two common indicators for obesity. BMI is calculated as weight in kilograms divided by height in meters-squared (Kg/m²). According to research studies, the risk associated with obesity begins in Indians at a lower BMI and at a lesser waist circumference as compared to other ethnic populations. Obesity guidelines developed by the Indian Consensus Group define the risk as a waist circumference of 78 cm in males and 72 cm in females in Indians compared with 90 cm for non-Hispanic White males and 80 cm in females. The World Health Organization (WHO) Expert Consultation Panel agrees with the higher risk in Indians at a comparably lower BMI and supports the modified cut offs proposed by the Indian Consensus Group as guidelines for obesity in Indians. The Indian specific BMI cut off is depicted in the table.

BMI Based Weight Categories	Indian Specific cut off	Universal cut off
Underweight	< 18	<18.5
Normal	18.0 - 22.9	18.5-24.9
Overweight	23.0 - 24.9	25-29.9
Obese	25 or greater	30 or greater

Can we Prevent or Delay Diabetes?

As mentioned earlier, the common predisposing factors of type 2 diabetes are advancing age, genetic predisposition, ethnicity, sedentary life style, unhealthy dietary practices, and obesity. Though factors such as age, family history and ethnicity are non-modifiable factors, we can minimize our risk by successful lifestyle modification. There is fairly reasonable data on successful strategies for diabetes prevention in Indians.

Community Awareness: Know the Risk

Most of all, the awareness of higher risk at an earlier age and at a lesser BMI is important. American Diabetes Association advocates for ethnic specific guidelines for prevention and treatment of diabetes. However, it is unclear that whether we are offered the screening and opportunities for life style modification based on Indian specific BMI cut off points. Also, the health education materials we receive are not always culturally tailored to our life style. Once we receive instructions which are not applicable to our life style, it is unrealistic to follow those. Fortunately, Indian communities are fairly saturated with health care professionals. So we have the resources for community awareness initiatives. Community organizations such as GCKA provides platform for such initiatives. The health promotion effort by school aged children of our community is a promising step.

Life Style Modification

Diet modification and improvement in physical activity can prevent or delay the occurrence of diabetes and help improve blood sugar control in people who have diabetes. WHO recommends at least 150 minutes of moderate intensity aerobic physical activity each week which is 30 minutes of activity for five days a week. Considering the increased risk related to obesity, the Indian consensus group recommends a total of 60 min of physical activity every day. This should include at least 30 min of moderate-intensity aerobic activity, 15 min of work-related activity, and 15 min of muscle-strengthening exercises. Also, it is interesting that

exercise / physical activity provides dose related benefits.

Diet is an integral part of our culture and dietary modification is a difficult task for many. Small changes such as replacing white rice with brown rice/whole wheat couscous/quinoa/ barley/ oats, replacing maida with whole wheat flour, and modifying traditional recipes with similar replacements will help us consume traditional food while minimizing the risk. Portion size is another area which needs attention. Increasing fiber in diet provides fullness while keeping calories to a minimum. Also, adding a physical activity when one cannot resist that special sweet dish is another way to minimize the harm.

Community Based Life Style Modification Programs

Education provides awareness. However, education alone does not bring behavior modification and lifestyle changes. There are several barriers when we try to take from 'the talk to the walk'. Studies in India reported noticeable results from community based lifestyle modification programs which included cooking and shopping classes, diet demonstrations, recipe contests, fun activities, walking groups etc. Group efforts and exercise buddies contribute to the sustainability life style modification efforts. GCKA has taken some steps in this direction with the sports tournaments and fun events.

Type 2 diabetes is a life style disease. As Indians, we have an increased risk for developing this costly disease. Living with diabetes puts physical, psychological, social and financial burden on individuals, families and communities. We need to recognize the risk and begin efforts to prevent or delay the occurrence of diabetes.

Finance Report

Money is an essential component in the successful functioning of any Organization, be it a profit oriented one, or a non-profit organization such as ours. A great soul once said: "If you know the value of money, you would choose to use it wisely". GCKA tried to adhere to this adage in its several non-profit activities & events throughout the year for the benefit of its members. A building can only be built if it is done so on a strong foundation. At the outset, we are extremely grateful to our predecessors in handing over to us a strong financial foundation upon which we could build ours.

The chief sources of Revenue for GCKA are from Sponsorships, Membership Fees, Registrations and Event Food; the latter 2 being more of a compensatory income for the expenses incurred for them.

The Tiered Sponsorship structure of Platinum, Gold & Silver with a pyramidal nature of benefits introduced a few years back, has worked well for us this year too. The highlight of this being, the introduction of an additional Gold Sponsor by providing an email footer space benefit for them. This has helped to generate a comparatively higher tiered sponsorship revenue. Our other sponsorship revenues are from advertisements laid out in the Annual Calendar & Souvenir and in the GCKA

Website; each being a successful campaign with respect to our Annual Budget. We did also receive some sports related sponsorships for advertising the sponsors in the tournaments and in the associated Live Streams.

Going into this year, our Board decided to keep the annual membership fees the same, thereby taking away any additional onus from our members in contributing to the Organization's finances. The yearly membership fees however, form an integral part of the overall yearly revenue, contributing to about 17%.

The registration fees primarily come from the Malayalam Class Initiative for our young and the various sporting events. GCKA decided to continue with the same annual fees for Malayalam Class this year too, considering it as a service, in line with our motto "promote our culture". We made an honest attempt in reducing the burden on the participants of sporting events by ushering income from sponsorships into this area, and were successful in keeping the registration fees the same, for certain sporting events.

Income from food is a compensatory income for the food expended out to vendors during the 2 Cultural Events: Christmas & Onam.

Our chief expenditure is in

Joel Abraham

conducting the different Cultural Events for our community such as Christmas, Onam and the newly introduced Family Fest, the latter being a zero income entity. Accounting for yearly inflation in prices, with a 10% increase in expenditure set as a default year after year for these events, we were successful in curbing the expenditure down to a mere 5% increase for Christmas and a surprisingly 2% decrease for the Family Fest (a clubbed version of Social and Picnic events).

Next in the expense category would be sporting events such as: 28 Cards Game, 56 Cards Game (newly introduced), Chess, Badminton, Soccer, Volleyball & Cricket. We have had an increase in expenditure for some sporting events owing to the increased prices of the facilities. However, this was offset by a higher income from an increase in the number of participants and a nominal increase in the fees for two events.

Throughout the year we conducted Adopt-A-Highway for the Youth and Malayalam Classes for our young, which has brought up more or less similar expenditure when compared to the previous years. Administration expenses such as maintenance of the Storage, Organization Insurance, Post Box Rental, Stationery, Printing & Delivery Charges for Calendar and Souvenir are other areas of expenditure.

We also introduced some free events this year that benefited different age and gender groups in our Community. We had an Immigration Seminar set up to address immigration issues, which, at that time was a hot

topic. We conducted a Ladies 5K Run for our Female members and a Basketball Tournament for the Youth, in addition to an already existing yearly Youth Soccer Tournament.

It's the time of the year when one is held accountable for the finances of the Organization. The success in managing it is measured by the depth of satisfaction & elation felt in one's mind when preparing the Balance Sheet for the year, while looking at the current Budget Plan and the previous financial reports.

Last but not the least, it is only appropriate to thank our sponsors who contributed in the most charitable way that they could, throughout the year, which made it possible for us to drive the Organization thus far.

OUR TIERED SPONSORS (PLATINUM, GOLD & SILVER)

- JOE MATTHEWS (REAL TRIANGLE PROPERTIES)
- THOMAS JOHN (GREATER TRIANGLE REALTY)
- SUNNY SEBASTIAN (LIBERTY REAL ESTATE INC.)
- BABU THOMAS (EVERSHINE PROPERTIES INC.)
- JAMES JOSEPH (SPICE BAZAAR)
- ANTONY MATHAI & GEORGE JOSEPH (GRAND INDIA MART)
- BINNY JOSEPH (BINNY REALTY)

OTHER SPONSORS

Wilson Parayil (Real Carolina Properties)	Sitar Indian Cuisine
Suku Pandiyattu (Property Net Realty)	George Joseph (Metlife)
Patel Brothers	Baijoo P Thomas (Tax4Less)
Raju Pappachan (Raju & Raju Constructions)	Tandoor Indian Restaurant
Tushar Barot (State Farm Agent)	Eye Level Learning
Philip Mathews (Ideal Home Realty)	Dr. Ranjini Pillai
US Malayalam Movies	Vimala's Curry Blossom
AoPS Academy	Around The World Market
Atlanta Travels	Dr. Agarwal (Cary Medical Clinic)
Suvidha Groceries	CJ Thomas (CJ Tax & Accounting)
Alex Vincent (Angel Audios)	Curry Pot Cary

Grand India Mart

Indian grocery at its Best!!

Our Second location

**544 E Williams St,
Apex, NC - 27502**

Ph: 919-303-1800, 919-924-4806

3516 Davis Dr,

Morrisville NC 27560

Ph: 919-482-6840

**Fresh Vegetables
Kerala Fish
Halal Meat
& all grocery items**

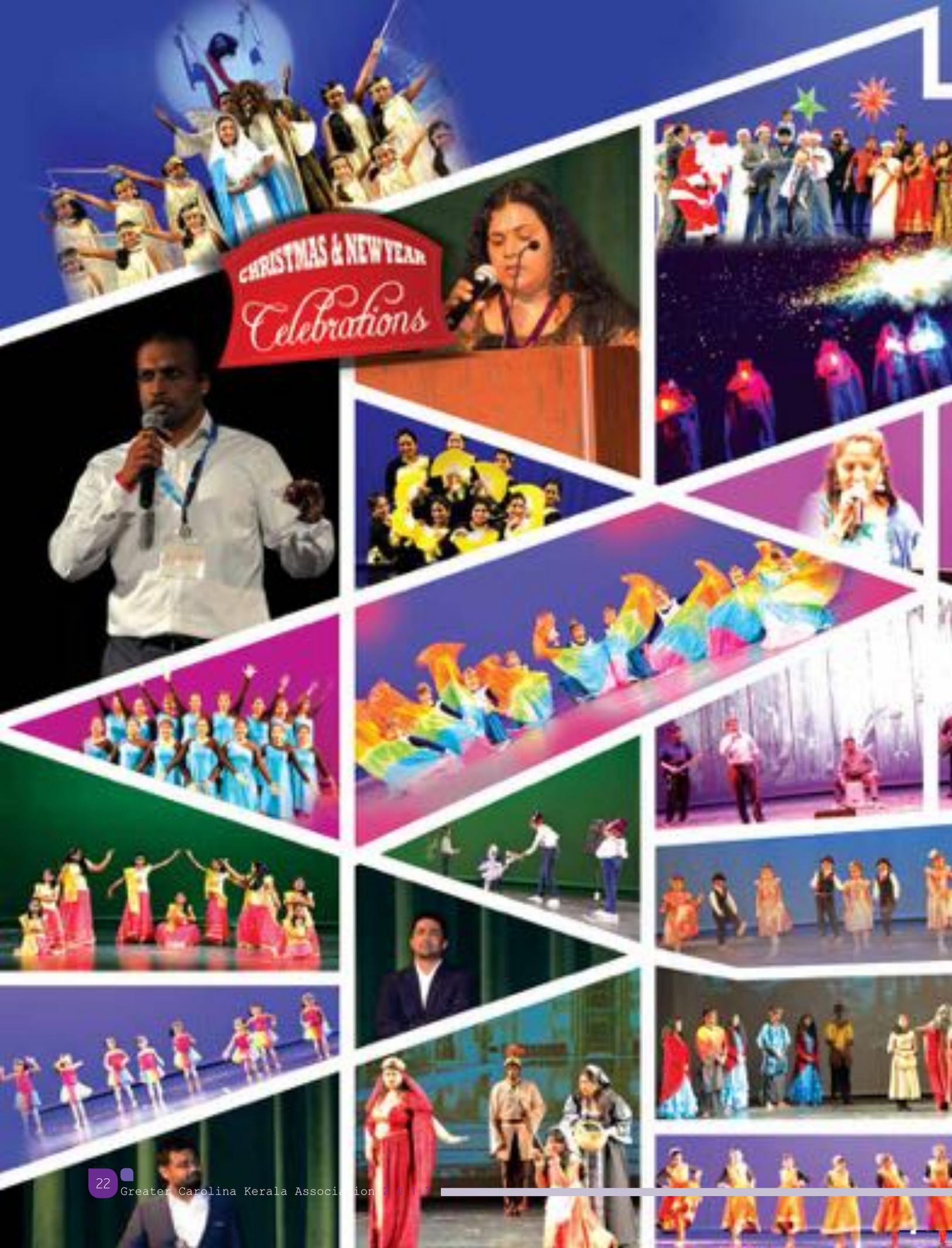
Open 7 days a week 11:00 am to 9:00 pm

We carry all major brands including.

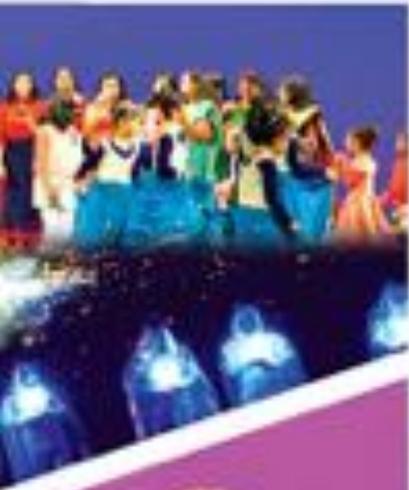
Daily Delight

CHRISTMAS & NEW YEAR
Celebrations

അയലത്തെ അന്ന

അ

അന്ന് വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു. കഥ കൊടുക്കേണ്ട അവസാനദിവസം നാളെയാണ്. കഥയോ കഥാപാത്രങ്ങളോ ഒക്കെ ഇപ്പോഴും പടിയ്ക്ക് പുറത്ത് തന്നെ. വേണ്ടെന്നു വെച്ചാലോ? അയലത്തെ കുട്ടിയുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചിരി കേൾക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം തരത്തിൽ പഠിക്കുന്ന അവൻ 'സോക്കർ' പരിശീലനം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവണം. ജനാലയുടെ കർട്ടൻ നീക്കി നോക്കി. അതെ പതിവു കാഴ്ച തന്നെ. അവന്റെ അമ്മ അന്നയും കൂടെയുണ്ട്. കഥ അന്നയെ പറ്റിത്തന്നെയാവാം.

Paul Binto Mathew

അന്ന മലയാളിയല്ല. ഈ കമ്മ്യൂണിറ്റിയിൽ മലയാളികൾ വേറാരും ഇല്ലേയില്ല, ഇന്ത്യക്കാരും. കാരണമുണ്ട്. ഇത് അല്പം പഴയ കമ്മ്യൂണിറ്റിയാണ്. ഇവിടുത്തെ പ്രവാസികൾക്ക് പഴയതിനോട് തെല്ലും താല്പര്യമില്ല. ഈ വീട് കാണിയ്ക്കാൻ മലയാളിയായ റിയൽട്ടർക്കു പോലും ഒരു വൈമുഖ്യമായിരുന്നു. വീട് തന്നെ വേണമെന്നാശിച്ചതു കൊണ്ടും അത് കീഴയിലൊതുങ്ങുന്നതാവണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും

മാണ് ഇത് വാങ്ങിയത്. പുറമെ നിന്ന് കണ്ടാൽ അത്ര പോരെങ്കിലും ഉൾഭാഗം നല്ലതുതന്നെ. അടുക്കളയുൾപ്പെടെയുള്ളവ പുതുക്കിപ്പണിതിരുന്നു. “എനിക്ക് പുതിയതേ പറ്റൂ” എന്ന് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞ സുഹൃത്ത് പരിഹസിച്ചതാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ‘ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലേ രാമനാരായണാ’ ഭാവത്തിൽ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.

അതവിടെ നിൽക്കട്ടെ. ഈ കഥ അന്നയെക്കുറിച്ചാണല്ലോ. അന്ന അയൽക്കാരിയായ അമേരിക്കൻ വീട്ടമ്മ. നാല്പതു കളിലെത്തിനില്ക്കുന്ന പ്രായം. അഞ്ചടിയോളം പൊക്കം. ഒരു നാല്നാലരയടി വീതി... നാട്ടിലെ പഴയ കുട്ടകത്തിന്റെ ഭംഗി! അവർക്ക് അഞ്ച് കുട്ടികൾ, മൂത്തത് പെൺകുട്ടി ഏതോ കോളേജിൽ പഠിയ്ക്കുന്നു. കണ്ടതായി ഓർക്കുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ പെൺകുട്ടി ഹൈസ്കൂളിൽ. അവർക്ക് അന്നയുടെ അതേ രൂപഭംഗി. ഏറ്റവും ഇളയ സോക്കറുകുളിക്കാരനും വ്യത്യസ്തനല്ല. ഇതിനിടയിലുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും മെലിഞ്ഞ് ഉയരമുള്ളവർ. അന്ന

യുടെ ഭർത്താവിന് ഉയരമുണ്ട്. പക്ഷേ ആകാരംഗി അന്നയ്ക്കൊപ്പം തന്നെ വരും. സത്യത്തിൽ അയാളുടെ പേര് ഇപ്പോഴും അറിയില്ല.

അന്ന എപ്പോഴും ചിരിച്ച് വർത്തമാനം പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ചുരുചുറുക്കുള്ള വീട്ടമ്മയാണ്. ഭർത്താവിന് ചിരിയ്ക്കാൻ മടിയില്ല എങ്കിലും വർത്തമാനത്തിൽ പിശുക്കനാണ്. ആ വീട്ടിൽ നിന്ന് വഴക്കോ ബഹളമോ ഒരിയ്ക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല. സന്തുഷ്ടകുടുംബം. ഈ അന്നയെക്കുറിച്ച് എന്തെഴുതും? തന്നെ വെച്ചിട്ട ഭർത്താവിൽ നിന്ന് വിവാഹമോ ചന്ദ്രം തേടി കൂട്ടികളെ നല്ല നിലയിലെത്തിക്കുന്ന അമ്മയാക്കിയാലോ... വേണ്ടോ... അയാളൊരു പാവമാണ്. അന്നയ്ക്ക് ഒരു ജാരനെ സൃഷ്ടിച്ച് നിറം പിടിപ്പിച്ച ഒരു മസാലയായാലോ? മറ്റുള്ളവർ തന്നെപ്പറ്റി എന്തു ധരിയ്ക്കും. അതും ശരിയാവില്ല.

“നിങ്ങളാരും കഴിയ്ക്കാൻ വരുന്നില്ല” അതാഴത്തിനുള്ള ഒന്നാം മണി മുഴങ്ങി. “മക്കൾക്ക് ഐപാഡ്, അപ്പൻ ഫോൺ, എല്ലാം എടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കഴിയ്ക്കാൻ പോകുവാ എനിക്ക്

വിശക്കുന്നുണ്ട്. മൂന്നാം മണി തന്റെ വീതമാണ്. “പിള്ളേരെ... വന്നു കഴിച്ചേ...” പേനയും പേപ്പറും എടുത്തുവെച്ചിട്ട് രണ്ടാം മണിയ്ക്ക് കാത്തുനില്ക്കാതെ മൂന്നാം മണിയടിച്ചു.

ഏകദേശം പതിനൊന്നുമണിയായിട്ടുണ്ടാവും അപ്പോൾ. വാട്ട്സാപ്പിൽ നാട്ടിൽനിന്നുള്ള സുപ്രഭാത സന്ദേശത്തിലൂടെ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ പുറത്ത് നല്ല വെളിച്ചം കാണുന്നു. എണീറ്റ് കർട്ടൻ നീക്കി നോക്കി. അന്നയും കുടുംബവും പുറത്തുണ്ട്. പോലീസ് വാഹനത്തിന്റെ മിന്നുന്ന വെളിച്ചം ഏവിയേയും. ലുങ്കി പരിച്ചെറിഞ്ഞ് ഷോർട്ട്സും ടീഷർട്ടും എടുത്തിട്ട് പുറത്തെത്താൻ ഒരു മിനിറ്റുപോലും എടുത്തില്ല. സംഭവം പോലീസല്ല. ഫയർ ഫൈറ്റ്സാണ്. മൂന്ന് വലിയ വാഹനങ്ങളും ഒരു ചെറിയ വാഹനവും. അന്നയുടെ കുടുംബം, അയൽപക്കത്തെ മറ്റൊരു സ്ത്രീ, പിന്നെ എവിടെ നിന്നോ വന്ന ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരനും “പന്തം കണ്ട പെരുച്ചാഴി” കണക്കുനോക്കിനിൽക്കുന്നു. അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. എല്ലാവരെയും നോക്കി ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചു. നേരെ

കാണുന്ന വീട് നോക്കി അന്ന പറഞ്ഞു. “ആ വീട്ടിൽ എന്തോ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാരമായ പ്രശ്നമൊന്നുമല്ല എന്നു തോന്നുന്നു. തൽക്കാലം അവരുടെ ജോലി നമുക്ക് തടസ്സപ്പെടുത്തേണ്ട”. നമ്മൾ മലയാളികളുടേതിന് തീരെ യോജിക്കാത്ത വിവേകം. ഏതോ അന്യഗ്രഹജീവിയെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കുന്ന പോലെ ഇന്ത്യാക്കാരനെ നോക്കി ഒന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു. പേര് പറഞ്ഞ് ഒരു കരഹസ്തത്തിന് താമസമുണ്ടായില്ല. അയാളുടെ പേര് ‘ക്രിസ്’, അമ്പതിനോടടുത്ത് പ്രായം വരും. ആന്ധ്രക്കാരനാണെന്ന് മുഖത്ത് എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നയോടും അയൽക്കാരി സ്ത്രീയോടും വാതോരാതെ എന്തൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നത് അത്ര പിടിച്ചില്ല. ക്രിസ് എന്ന പേരിലുള്ള ദഹനക്കേട് വേറെയും. ഇങ്ങേർക്ക് ഇവിടെന്ത് കാര്യം എന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു നൂറ് നൂറ്റമ്പത് മീറ്റർ അകലെയുള്ള വീട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അന്ന പറയുന്നത് അതാണ് അയാളുടെ വീട് എന്ന്. ഒരു മസാലയ്ക്ക് സ്കോപ്പുണ്ടല്ലോ എന്ന് മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു.

അന്നയുടെ ഭർത്താവ് അപ്പോഴേക്കും ഫയർഫൈറ്റ്സീനോട് സംസാരിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ശുഭരത്രി നേർന്ന് അന്നയും മറ്റും വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി. സംശയത്തോടെ ഒന്ന് നോക്കിയിട്ട് ക്രിസ് പറഞ്ഞു. “നമുക്കും പോയി ചോദിയ്ക്കാം.” വലിയ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല. അവരുടെ ഫയർ അലാം എങ്ങിനെല്ലോ പ്രവർത്തനക്ഷമമായതാണ്. വിശദമായ പരിശോധനയിൽ ഒന്നും കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല പോലും.

ക്രിസീനോടൊപ്പം തിരിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു. അയാളുടെ ശരിയ്ക്കുള്ള പേര് കൃഷ്ണകുമാർ എന്നാണെന്നും “ക്രിഷ്” എന്നത് ചുരുക്കപ്പേര് മാത്രമാണെന്നും. പേരിനോടുള്ള ദഹനക്കേട് അങ്ങ് മാറിയിട്ടില്ല. ശുഭരത്രി പറഞ്ഞ് പിരിയുമ്പോൾ അയാൾ കൂട്ടി ചേർത്തു. ഈ അയൽക്കാരെയൊക്കെ എനിക്കറിയാം. അവർക്ക് എന്നെയും. പിന്നെ “ആ അന്ന നല്ലൊരു സ്ത്രീയാണ്.”

അതെ അന്ന നല്ലൊരു സ്ത്രീയാണ്. അവരെക്കുറിച്ച് ഇല്ലാക്കഥ ഉണ്ടാക്കാമെന്ന് വിചാരിച്ചത് വ്യമോഹം, മാപ്പ്... വായനക്കാർക്കും... അയൽക്കാരി അന്നയ്ക്കും.....

Alicia Thomas

Christina Sabu

Athira Abu

Joyel Puthuparambil

Kevin Sebastian

Sneha Kottakudy

Vivek Nair

Kevin Thomas

Vinod Menon

Youth Report

GCKA Youth group expanded their activities in all areas under the leadership of Alicia Thomas, Athira Abu, Christina Sabu, Joyel Puthuparambil, Kevin Sebastian, Kevin Thomas, Sneha Kottakudy and Vivek Nair. They organized several activities to benefit the community and also coordinated and participated in all GCKA events. Youth executive board was guided by GCKA Youth Coordinators Dhanya Narayanan and Vinod Menon in developing new opportunities to support the Malayalee community. Key new endeavors include Kramden Institute volunteering and organizing youth basketball tournament. Below is a synopsis of various youth activities.

Onam

As always, the GCKA Onam Celebration is one of the grandest cultural events of the year with vibrant colors and delicious food. In order for things to run smoothly at this program, the youth forum had to help with setting up, managing the food line, ushering, and serving snacks. These simple tasks made all the difference in having a successful Onam celebration. Whether it be registering kids for Malayalam Class or helping out at the front desk, many of the youth forum members jumped at the opportunity to help, showing how strong of a component service is in many of the youth in our community.

Picnic

The 2016 Picnic was an event fit for the whole family. There were several games for the youth to enjoy ranging from face painting to water balloons. The youth had a great time playing soccer, basketball and volleyball whereas many of the younger kids enjoyed using the playground. The new youth Executive Board kicked off their term with a successful food drive that provided enough food to feed over 80 families. This was only possible through the thoughtfulness and dedication that members of the community showed for the food drive. The picnic overall, was an event that allowed for socializing and new friendships to form.

Malayalam Class

The Youth Forum was an integral part of the Malayalam Class learning experience for the past couple of years. Two volunteers fluent in Malayalam from the forum assisted the teachers and students every week. They helped students learn letters and read short poems. They also helped the set up and break down of each class so that the teachers could focus on teaching. Most importantly, they were able to help first generation Malayali Americans to retain their heritage and native language.

Christmas & New Year

Right after the Onam Program, the

youth forum had to shift gears and focus on making the Christmas and New Year program a success. Because this program was held at a different venue than that of previous years, the youth forum had to put extra effort into guiding people to the correct parking areas, setting up, serving food, and ushering. The volunteers handled these tasks with such enthusiasm and dedication that it became apparent how essential the young members of the community are to the overall triumph. Not only did the youth help behind the scenes, but many also took part in on-stage performances and showcased their talents.

Adopt-A-Highway

Every few months, youth volunteers, along with adult chaperones, come

together to clean the 1.7 mile stretch of Olive Chapel Road that GCKA adopted in 2014. By undertaking this task, the

youth dedicate their time to picking up any litter that appears on the side of the road. Proper safety precautions such as signing waiver forms, wearing safety vests and gloves, and attending a mandatory safety meeting prior to the cleanup are taken to ensure the safety of anyone who participates. Through this event, the youth of our community are not only learning how important it is to keep our environment clean, but their actions are also benefitting those outside of GCKA. This recurring event is definitely one of the most popular GCKA youth events.

Kramden

The Kramden Institute in Durham refurbishes computers by upgrading hardware and software components and donates these to families who cannot afford a new computer. Volunteers arrived on time and ready to learn more about the clockwork behind desktop computers. After a brief orientation and information session, the group went to the computer warehouse where a Kramden staff member took them into their respective jobs for the night, which included monitor testing, screen cleaning, triage (fixing internal components of broken computers), OS (Operating System) Load, and Scrapping. In the end, the experience was both fun and educational; four hours that were well worth their value.

Sports

This year's sports events were no small deal with the main highlight of the year

being the annual soccer tournament. With over 30 participants in the youth match, there was a vigorous attempt by both sides to win the trophy. After the 40 minute game was over, the white team was victorious at 1-0. The annual chess tournament was also a wondrous experience. Many youth members attended the competition to help set up boards and keep score. Now the first ever Youth Basketball Tournament has taken place with over 28 participants and 3 fast paced games ending in a nail biting finish. As members of GCKA, you can expect to see many more youth sport activities!

Family Fest

This relaxing and fun GCKA event marks the transition from the existing youth board to the next. At this event, old and young members of the community are able to socialize with each other and celebrate Mother's Days. The event was hosted by youth and also marked the transition from current BOD to the next BOD with the leaders selected as Anupama Joy, Joel Thundathil, Samika Sathish and Vimal Pulikkijil.

The Youth Board would like to thank the BOD and all members of the community for supporting all our activities no matter how big or small. We extend our support to the next Executive Board so that they may have just as much progress and success.

For All Your Real Estate Needs in North Carolina

EVERSHINE PROPERTIES, INC

We assist you to:

- Find the best location
- Get the best deals
- Choose the right upgrades
- Find the best lender
- Choose the right loan
- Get the best home

inspectors and finally,

GET YOUR DREAM HOME!!!

*Exceptional
Full Time
Home Buying &
Selling
Service, Great
Savings!!!*

If you are selling or buying a home, call us today for a

FREE CONSULTATION

and see the difference.

919.818.3233

or email: babu@evershineproperties.com

*We bring light to your lives,
We make your dreams come true!*

Evershine properties,
204 Bridle Boast Rd, Cary, NC 27519
Evershineproperties.com

Babu Thomas, MS
President & Managing Broker

പിണക്കം

എന്തേ എൻ സൂര്യൻ പിണങ്ങി നിൽപ്പൂ
എന്നീ മഴത്തുള്ളികൾ മന്ത്രിച്ചുവോ?
മുഖം മറച്ചവൻ മറഞ്ഞതെന്തിനെന്നു
മയങ്ങുമെന്നോട് ചൊല്ലുവാനായി
ആ മഴയിങ്ങു വെക്കം മണ്ണിലെത്തി
ആ കാറ്റുമെന്നെ മെല്ലെ തൊട്ടുണർത്തി.

നിദ്രയിലാണു എൻ ഹൃദയകവാടങ്ങൾ
മഴയുടെ പരിവേഷം കേട്ടതില്ല
കാറ്റും ദലങ്ങളും തേങ്ങി കരഞ്ഞതെൻ
മരവിച്ച കാതിൽ പതിഞ്ഞുമില്ല
കോപിച്ചു ഗർജിച്ചു കാർമ്മേലത്തിനുള്ളിലും
ഞാനെന്റെ സൂര്യനെ തിരഞ്ഞുനോക്കി.

വൈകാതെ വരുമെന്നെൻ മാനസം മോഹിച്ചു
കാത്തിരുന്നു മഴക്കാറുകൾ വിടച്ചൊല്ലുവാനു
തോഴനാം ചന്ദ്രനെ കാവൽ അയച്ചില്ല
നക്ഷത്ര ദീപനാളങ്ങളെ എരിയിച്ചുമില്ല
ആ കാറുകൾ മനസ്സിൽ നിന്നകന്നില്ലല്ലോ,
ഈ രാത്രിയിൽ നീയെന്നെ മറന്നുവല്ലോ.

Ammu

തേങ്ങി ഉരുകി ആ നാഴികകൾ കടന്നീടവേ
കാറുകൾ മെല്ലെയലിഞ്ഞു പോയി.
വാടി തളർന്ന എൻ മൃദുലമാം മേനിയിൽ,
എൻ സൂര്യൻ മെല്ലെപ്പുണർനിളംചുട്ട് പകരവേ,
കൺമുന്നിൽ നിൽക്കുമെൻ ജീവനാഥന്റെ
പുഞ്ചിരിയാലെന്നുവം ശോഭിച്ചു ജ്വലിച്ചു നിന്നു!

(പ്രിയതമന്റെ പിണക്കത്തിൽ മനമുരുക്കുന്ന പ്രിയതമയുടെ വിരഹദുഃഖം, സൂര്യനെ കാണാൻ വെമ്പുന്ന ഒരു പുഷ്പത്തിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. മഴക്കാറുകൾ മുടിയ മാന്തം പോലെ ആണ് പിണങ്ങി നിൽക്കുന്ന തന്റെ പ്രിയന്റെ മനസ്സെന്ന് അവൾ വ്യാകുലപ്പെടുന്നു.)

Raju & Raju Construction, Inc.

Renovation & Remodeling

- SUNROOM
- SCREENED PORCH
- WOODEN DECK
- FLOORING
- PAINTING
- BASEMENTS
- ATTIC FINISHING

BONDED
&
INSURED

FREE ESTIMATE

Call : 919-824-6896

Malayalam Movie
Showtimes and Details

www.usmalayalammovies.com
[/www.facebook.com/usmalayalammovies](https://www.facebook.com/usmalayalammovies)

MALAYALAM
MOVIE NEWS

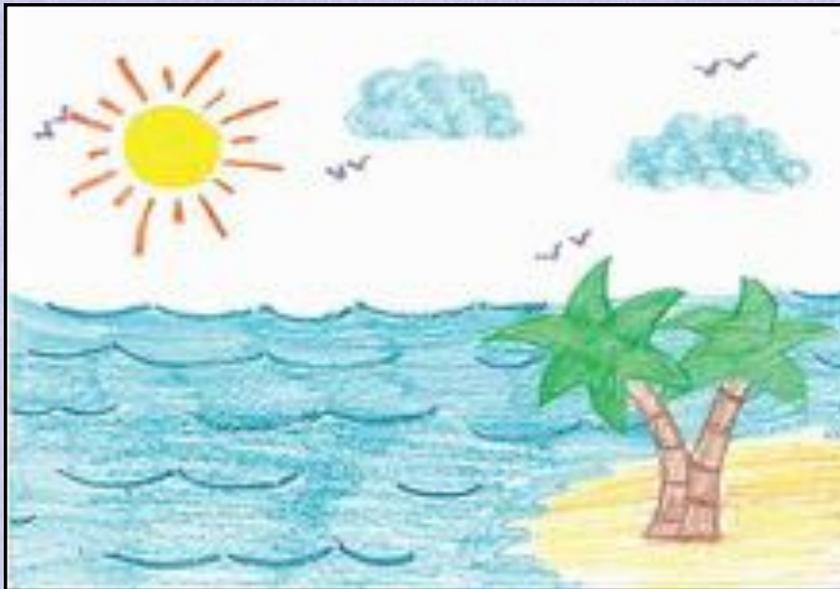

Reel Parrot

www.reelparrot.com
[/www.facebook.com/reelparrot](https://www.facebook.com/reelparrot)

Niha

Jacquelyn

ചില കോളേജ് ബസ് യാത്രകൾ

ഞ

ങ്ങൾ കോളേജിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം... കരുവേലിപ്പടി ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു സ്റ്റോപ്പ് ആണ്! കാരണമുണ്ട്... അവിടെ എത്തുമ്പോഴാണ് ബസ്സിൽ തുങ്ങിക്കിടന്നു കൈ കുഴഞ്ഞ ഞങ്ങൾ കുറെ പേർക്ക് അകത്തേക്ക് പ്രവേശനം കിട്ടുന്നത്. അതുവരെ കമ്പിയിൽ തുങ്ങിയും, ഫുട്ബോൾ ഡിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചും ആണ് യാത്ര. ബസ് സ്റ്റാൻഡിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ കാൽ രണ്ടും റോഡിൽ ആയിരിക്കും. കൈമാത്രം കമ്പിയിൽ... ചില ഭാഗ്യവാന്മാർക്ക് ഒരു കാൽ വയ്ക്കാൻ സ്ഥലം കിട്ടും. ഇന്നത്തെ പോലെ നല്ല ഷൂ ഒന്നുമില്ല. എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പൊട്ടാവുന്ന വള്ളി ചെറുപ്പാണ് കാലിൽ. ഏകദേശം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ മുക്ക് എത്തുമ്പോഴാണ് ഒന്ന് സേഫ് ആകുന്നത്. പിന്നെ കുറച്ചു കാറ്റുമൊക്കെ കൊണ്ട് ഒന്ന് ആസ്വദിച്ചു പോകാം. ഓരോ സ്റ്റോപ്പിലും ഇറങ്ങി ആളെ ഇറക്കി വിടുമ്പോൾ ഭയങ്കര അഭിമാനമാണ്. അകത്തു ഇരിക്കുന്ന ഭീരുക്കളെ തികഞ്ഞ പൂച്ചുവും!! അപ്പോൾ പറഞ്ഞുവന്നത് അതല്ലല്ലോ... കരുവേലിപ്പടി എത്തുമ്പോൾ കുറെ ഏറെ പേർ

ഇറങ്ങും, അപ്പോൾ ഈ പ്രശ്നമെല്ലാം തീരും. പിന്നെ ഫുട്ബോൾ ഡിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പേർ. കരുവേലിപ്പടിയിലുള്ള ചില മാനുവാർ ബസിന്റെ അകം കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് തന്നെ സംശയമാണ്. കുറ്റം പറയാൻ പറ്റില്ല. ടിക്കറ്റ് എടുക്കുന്നില്ലല്ലോ! അപ്പോഴൊന്നു എങ്ങനെ അകത്തു കയറും? കോളേജ് കാന്റീനിൽ ഉണ്ണിച്ചേട്ടന്റെ പറ്റു തീർക്കാൻ കാശില്ല, പിന്നാ ടിക്കറ്റ്! കരുവേലിപ്പടി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒരു തരത്തിൽ ശല്യമാണ്... അകത്തോട്ടു നീങ്ങേ... അകത്തോട്ടു നീങ്ങേ... എന്ന് കണ്ട കടർ പറയാൻ തുടങ്ങും. കുറെ നേരം കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ നില്ക്കും. മേടപ്പടി എത്തിയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവം മാറും. സീറ്റിന്റെ ഒരു കോണിൽ ചാരി എങ്ങും പിടിക്കാതെ കുറെ നേരം കൂടെ നില്ക്കാം. പിന്നെ ഇരിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. സീറ്റ് കിട്ടി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വല്ലാത്ത ഒരു അസ്വസ്ഥതയാണ്. എന്തോ അപമാനം പറ്റിയപോലെ. ആകെ ഒരു ജാളുത. എന്ത് ചെയ്യാൻ! പിന്നെ ആർ. കെ.വി. സ്കൂൾ മുക്ക് വരെ അങ്ങ അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യും!!

അകത്തോട്ടു നീങ്ങേ...
അകത്തോട്ടു നീങ്ങേ...

Sathish Madathil

Anushka

GCKA 56 Cards Game 2017

The 2017 56 Cards Game Tournament took place on Saturday, February 25th at Apex Community Center (53 Hunter Street, Apex, NC 27502) – an event hosted by the GCKA Board of Directors. The 56 game was sponsored by Mr. Babu Thomas of Evershine Properties Inc. The objective of the tournament, according to GCKA Board of Directors, was to promote the togetherness and provide the grounds for enjoyment and fair competition. It was open to all GCKA members.

The game of 56 also known as Support is a card game of skill and chance. The objective of the game is to obtain a higher score of points than the opposing team at the end of session or regular play. It is a team game with three (3) players on a team. The progress of the matches is monitored and recorded by the players themselves. At the end of bidding, the designated scorer (usually one player from either team) shall enter the value of the bidding (contract) onto the score sheet. The play can commence only after this task is completed. The control of the play is the responsibility of both competing teams. If there is a dispute, the Rules Committee will deliver a ruling on the dispute. The decision of the Rules Committee is final and binding.

This year, in total there were twelve (12) teams registered for the tournament from all across the triangle area.

1. Kurian Kuruvilla ©, Joby Joseph, and Unnikrishnan Ramachandran
2. Bino Punnoose ©, Abraham K. Mathew (Sasi), and Santosh Varghese
3. Paul B. Mathew ©, Jacob Kuzhivelil, and Thomas Sebastian
4. Samuel Itty ©, Jacob Eapen, and Abraham Zachariah
5. Saju Joseph ©, Jorly Pulikkayil, and Abison Padachira
6. Jayesh Kuttappan ©, Praveen Anthony, and Anish Jose
7. Mathew Varghese ©, Vineeth Varghese, and Abraham Katumkeeryil
8. Johny Mathew ©, Santy Mathew, and George Joseph
9. Sabin Thomas ©, Jacob Joseph, and Regin Skariah
10. Dipu Pappachan ©, Mahesh Pillai, and James Thundathil
11. Thomas John ©, C. J. Thomas, and Louis Thottappilly
12. Vineeth Veedu Poduval ©, Anish Dasappan Unni, and Babu Cherian

The highlight of the tournament was undoubtedly the top winners who displayed their excellent performances throughout the game.

First prize to Paul B. Mathew ©, Jacob Kuzhivelil, and Thomas Sebastian

Second prize to Kurian Kuruvilla ©, Joby Joseph, and Unnikrishnan Ramachandran

Every team was happy with the way the tournament was conducted. This event could not have been a success without the help of the many volunteers who donated their time.

Mathew Idiculla (Joy)

Shravan Romy

Ava

മക്കൾ This is for You

There is a story by Somerset Maugham 'The Verger' which talks about a man who served as the Verger of his local church till he lost his job on the grounds that he was illiterate. Lost, without the job which he had been doing for decades, he decides to start his own business and goes on to build quite a business empire. The story always reminded me of my dad. No he was not illiterate. Just that he lacked formal education, having been forced to give up school when he was barely out of elementary school when his father died and as the eldest son, he was forced into the unenviable role of taking care of his mother and three younger siblings.

I think he started working since he was fourteen and lacking a 'qualification', there were not many professions for him to choose from. After serving quite a while as a 'vakeel gumasthan', by which time he had gotten both his sisters married off and his brother a job after educating him, he slowly started off on his own, trying his hand at several small businesses before he finally found his niche. He was a pioneer of sorts in my part of the world and he did go on to build something that is even today, not just easily recognised, but is also my identity, my family's identity. He had come a long way from the hapless village boy who had come to the 'big town' Nagercoil in search of a living. Had he been 'qualified,' he probably might have ended up

Remitha

in a 'regular' job and slaved away all his life, unknown, unrecognized and mediocre. Fortunately, he was educated by the greatest teacher of all - Life

Being born quite late in his life, I have heard people ask him if I was his granddaughter when I was little. A question that a 5 year old found quite hilarious. It was much later I realised that it must have been quite an embarrassing question to him. I never really knew how he felt about it although I distinctly remember wanting to make him proud of me. Maybe I did, but belonging to the old school, he never really showed it.

Having born that late, I was also the unluckiest among my siblings having had the least number of years with him. But I was fortunate in the fact that I was the only one with whom he had spent two solid months resting and relaxing for probably the first time in his eighty year old life. After spending those two months with me in the US, during which we celebrated my parents' fiftieth wedding anniversary, and Onam, he went back, bidding goodbye to my husband, my older daughter and me.

On the fifteenth day came the terrible phone call which told us that he was no more. I did not make it to

the funeral. I chose to remember him the way he lived. And my last memory of him is bidding goodbye at the gate leading to his flight at JFK airport (back during the pre- 9/11 days, you could actually see people off at the very gates). At the corner before he went away from my view, he turned around and stood there, just stood there looking at me for a really long time before my mother nudged him to go on. I can never forget that look on his face so full of love and sadness.

I was also lucky in another aspect. We south Indians don't often touch our elders' feet as much as our northern compatriots do. We do it on our wedding day, and probably during Vishu, but that's about it. But on the day my father left, before we stepped out of our apartment, I don't know why, I just reached down and touched his feet. The next time my whole family did that, his hands did not raise up to bless them.

He was a man who took joy in the simple pleasures of life and always liked having everyone around him smile. I still like to hear the stories my family tells about his preparations to come visit me in the US. A devout Gandhian, he always wore a white khaddar jubba and mundu and his khaddar was the kind that was unblemished, unlike the khadder today. He wore pants for the first time while traveling to the US and I heard about how everyone cracked up laughing when my brother helped him with his pants for the first time, when he was eighty. I am sure he

must have been the one who laughed the loudest.

He often came back from

prove I was right and he was not.

And maybe I disappointed

his walks with something for us. Delicious 'pongal' after his morning walks or banana chips after his evening walks. He never liked our guests to leave without having food from our house and always chided us for not being 'hospitable' enough when guests came over.

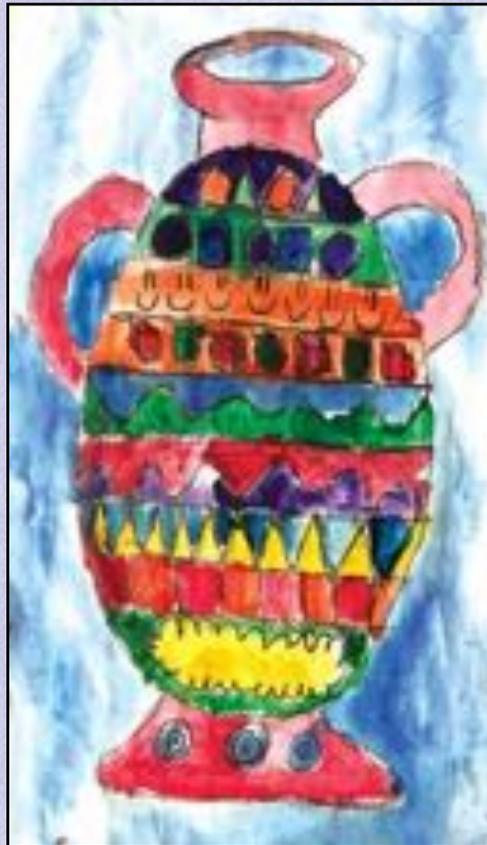
It is almost two decades now since he left us. It is true what they say about your life being rudderless without your father. It does not matter how old you are. You always wish he were there to guide you and give you sound advice. Not that my father and I ever got along when he was alive. We argued a lot and often I could not accept his ideas or beliefs. I thought I knew it all. Now I think I know better! And my greatest regret is that I never got to know him or understand him better. Sadder still is the fact that I never really tried to! I was too busy trying to

him since I never became the Professor he wanted me to be or even attempt the Civil Services exam like he wanted me to. I cannot honestly say that I shared a close bond with my father. He was not the very 'hands on' kind of fathers we find these days. I never spoke to him unless necessary although I think he definitely might have enjoyed some idle chat. Not that he was the extremely strict or 'terrifying' kind of father. It just never happened and that was the way it was.

The loss of a parent is something we never truly get over. The grief never really goes away. We just learn to live with the pain. And so it is with me too. I go on, trying to wrap my mind around the memories -both happy and sad - of my father who left before I was done knowing him.

Noah

Curry Pot

Authentic Indian Kitchen

(919) 463-9130
currypotnc@gmail.com

390 EAST CHATHAM STREET SUITE E
CARY NC 27511 - Carolina

Curry Pot

Authentic Indian Kitchen

(919) 463-9130
currypotnc@gmail.com

390 EAST CHATHAM STREET SUITE E
CARY NC 27511 - Carolina

Curry Pot

Authentic Indian Kitchen

(919) 463-9130
currypotnc@gmail.com

390 EAST CHATHAM STREET SUITE E
CARY NC 27511 - Carolina

A Guide to Living Abroad

Disclaimer: In the first few drafts of this, I wrote pages encouraging first-generation Desis to see the world, put their life plans on hold and leap into the unknown. A good portion of those pages were devoted to asking parents to stop sheltering their kids and let them go. That plea is inspired by a constant personal amazement at how much I have grown and changed and matured by living abroad, especially in the last eight months that I've been a Fulbright English Teaching Assistant in Malaysia. If anyone is curious about the arguments I make in favor of letting young people travel alone, come see me personally. I'll gladly stand on my soapbox for that cause any day.

I was told at my Fulbright Malaysia orientation, "In order to survive, you must dance with the absurdity. And don't leave one foot in America and another in Malaysia. Because if your feet are in two different countries, you're going to be a bad dancer." So for my young travel hopefuls, here is a guide on how to dance better:

1. Be ever-curious and never too shy to ask questions.

Thankfully, when you're in a foreign country, you have no other way of finding out. Figure out where to go in your tiny rural town to pay bills (post office, obviously). Find the café with the cheapest menu and the fastest Wi-Fi. Learn how to drive a stick shift on the left side of the road in a country where turn signals are optional and lanes don't exist. Learn how to fix a flat tire surrounded by people who don't speak your language. Master the international language of wild gesticulation and melodramatic expressions. Learn enough of the local language to bargain and buy vegetables at the tamu where nothing is labeled and no one speaks English. Buy the weird looking bundle of jungle ferns and ask your students how to cook it.

2. Don't worry about appearing desperate.

In all likelihood, you are. When Hari Raya (the days of celebration after the month of Ramadan) approaches and you still have not been invited to any open houses, walk into the girls' hostel with a box of sweets. Then, with all the subtlety of a steamroller, simply ask them if you can visit their homes. You'll know instantly that they were just too shy to invite you when they start speaking to each other in lightning-fast Bahasa Melayu trying to set up a visiting schedule. A week later, on Hari Raya, your baju raya will barely contain your swollen and happy belly after six hours of eating and visiting house after house in the prettiest kampungs.

3. Make mistakes and learn from them.

Find out awkwardly from a senior female teacher that you should always wear a

Sruti Pisharody

petticoat under a baju kurung. And pin the neckline. After months of assimilating successfully (or so you thought), find out from a friendly student that eating while standing is incredibly uncivilized. Realize painfully after being stood up (or so you thought) that when someone tells you they “will be there, Insha’Allah” that means they are politely declining your invitation. When you plan an English camp, find the appropriate people from whom to ask permission; and then realize that there are at least two more people above them from whom you should have asked permission earlier.

4. Forgive yourself and know your limits.

When your homesick roommate becomes severely depressed and can no longer function by herself, and you’re convincing her to get out of bed and you’re helping her get dressed and you have to feed her and force her to go to work... learn to ask for help. When no one listens, learn to DEMAND help. Learn to admit when a situation is too serious for you to handle alone. Do everything you can. You’ll probably give your time and your energy until you’re emotionally bankrupt. And when she returns to the US before the grant is half over, you’ll be reeling from the aftershock. When the self-imposed burden is lifted off your shoulders, forgive yourself for the inevitable feeling of relief. Then forgive yourself for not being able to do more. Understand that it wasn’t your place or your responsibility to be someone else’s caretaker.

5. Once you know your limits, push, push, push them!

Learn how to live by yourself, without anyone to check if you’ve eaten dinner or if you’re exercising or if you’re going to work. Stop being terrified every time the wind slams the backdoor in a rainstorm or a spider the size of your face with lightning reflexes takes over the living room. If you’re an introvert,

surround yourself with students who clamor for your attention and expect you to be forever bubbly, forever cheerful, full of games. When you travel incredible distances to go to fellow teachers’ English camps, don’t be nervous about driving by yourself. Learn to drive in thick, unrelenting fog through gorgeous but treacherous mountains. Learn to drive without a

yourself. No one to calm you down or hold your hand or take pictures. You’ll swallow a lot of seawater, but you’ll still rise to the occasion if you let yourself.

6. Learn how to advocate for yourself. And keep your cool in a disaster.

When you miss your flight out of the tiniest Wi-Fi-less and cell signal-less

GPS. Ask directions and finally use a map. If you have a choice, buy a local phone SIM card, but don’t get data. Live a little less connected, even if you think you’ll go in to social media withdrawal. I promise you won’t. Take your first impromptu road trip five hours away just to see breathtaking stars and swim with bioluminescent phytoplankton and sleep on the bare beach sand because in your haste you forgot to bring a tent or towels or anything useful. Hitchhike if you’re stranded. The nice Austrian couple seems harmless (check Rule 3 – try not to get stranded again...). If heights make you queasy, plunge headfirst into the world’s highest bungee jump. If you’re deathly afraid of the ocean and terrified of drowning, earn your certification as an open water diver. Do all of this by

airport in the world (go back to Rule 3 – no, you shouldn’t have stopped for a last swim in the river), don’t cry. Buy a flight to another nearby airport where “surely there will be a flight home.” Once you’re there and you find out there are no flights home, figure out how to get information from the least informed information counter employee in the world. Make a hasty Amazing Race-esque run around all over town to figure out Plan B (there should have been a Plan C and D!). Take a taxi and a bus to get to a bigger city and buy a new flight back home. When you’re at the bus station and you find that the ticket you reserved was given to another person and there are no seats left, don’t let the pushy bus stand folks walk all over you. Figure

out how to wrangle a seat on that bus. Then once you're finally on the bus, realize that the ride is not four hours long, as you were told, but actually 16 hours...

7. Learn what privilege is.

Privilege is being able to attend a public college without being discriminated against because of your religion. Privilege is being taught in school that individuality is valuable. Privilege is not having your head shaved in front of everyone at morning assembly because your hair is too long for the boys' dress code. Or being formally reprimanded for having eyebrows plucked too thin. Privilege is having teachers who will actually show up to teach your class everyday, even if you're in the lowest-performing class. Privilege is being able to save up money from your salary to do adventurous things – like climb a famous, culturally significant mountain that your students have lived at the base of their whole lives but will likely never ascend. Privilege is not being put up for adoption by your family because they can't afford to feed you. Privilege is able to breathe fresh, clean air. Because your students live months every year in thick, lung-damaging haze caused by the slash-and-burn agriculture of oil palm.

8. Savor the sweetness. Because life is sweet.

This one's a cliché. But clichés are truths that we unfairly disregard. These are the moments that will change you forever and will bring an unexpected flood of tears when you reminisce about them.

Sear into memory your endearing teenage boys trying every dramatic pickup line on you just to show off to their friends. Chuckle when your iced drink appears on the table as a hot drink with ice added. Savor being called beautiful every day by all of your students, in the hallways, in the canteen, in class, in the middle

of a lesson. Feel the easy friendship as you laugh at the principal with the other English teachers in the staff room. Watch the Waterbird babies living in the reeds behind your house grow bigger and bolder and start foraging under the watchful eye of Daddy Waterbird. Be silently proud when your formerly illiterate student now stumbles only on three- or four-syllable words. Be amazed when the same student, a recent Pakistani immigrant, shares his hopes with you in an unconventional yet effective combination of English, Urdu, and Bahasa Malayu. Be even more startled when you not only understand, but reply in the same hodgepodge of languages. Stifle a sigh when your students demand things from you and rarely use the word please, simply because it's not a part of Malaysian culture. Relive again and again the pinkest of sunsets over gentle waves, the glorious sunrise over tops of mountains you've climbed. Laugh when your students loudly and in unison profess to "Understand, Miss!" the instructions, only to later respond "Tidak!" when you ask them if they "Faham?" Watch fondly as a fussy baby is indulged (always indulged) and handed off from sister to grandmother to cousin to uncle to imam back to sister. Forever remember cooking dal with your mentor and her husband, shaping naan so clumsily in your hands. Appreciate that moment when you fell asleep on the hard, concrete floor of the hostel during a late-night showing of *The Rise of the Guardians*, and how the girl sitting next to you covered you with half of her blanket and gave you her spare pillow. Life is bittersweet also. But remember the dull pain your heart feels every time your students apologize for their "broken" English. Especially because it sounds perfect to you and you wouldn't change it for anything in the world. And when they muddle through with their limited vocabulary

to finally share with you the death of a loved one or the painful divorce of their parents. When you scold a rowdy class so sternly that a hurt silence ensues, but then ten minutes they're throwing paper balls in the air again. You'll struggle to understand your place in others' lives – how much can you realistically achieve? Is your time and effort worth it? Will it translate to higher exam scores? If your students achieve those high exam scores, will they even make it to University since they are poor/non-Muslim/of indigenous ethnicity? Will your love stay with them forever? Will you ever see them again after your year here...?

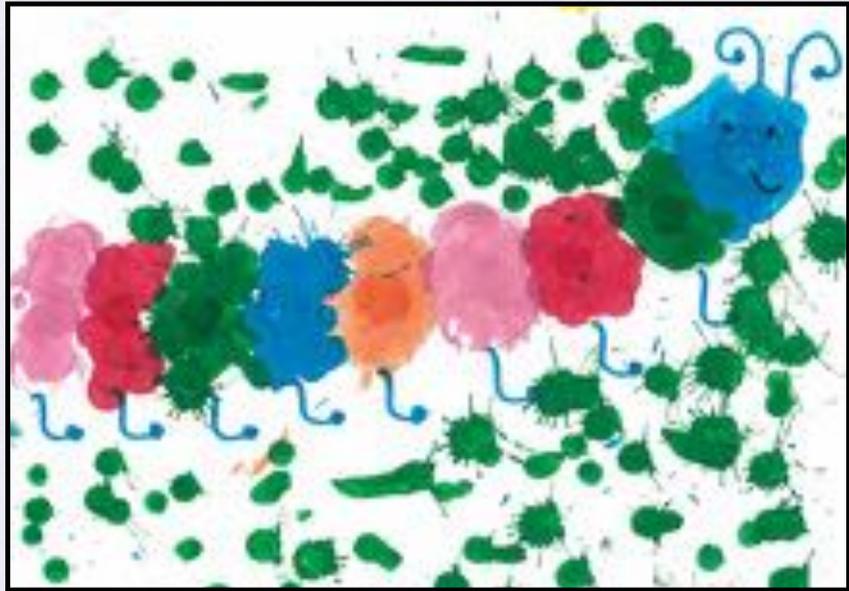
"In conclusion" (as all my students invariably end their essays), to the fresh graduates and rising seniors: don't take the safe choice. Not at this point in your life. Now is the time to push your boundaries, test your limits, and build resilience. Travelling and laying down roots abroad (and the inherent complications) will make you stronger and more competent than years of experience at a job back home. And more importantly, it's incredibly rewarding and exciting in its own right.

P.S. If you get married at 28 instead of 23, the world will not crumble. Neither will your parents' world. And yes, you can still give them the grandchildren they've always wanted.

P.P.S. Please don't buy products with palm oil! Check the ingredients in the food you buy. It's an industry that destroys the environment, endangers many species, and causes an obscene amount of air pollution (and resultant lung damage) in the communities that live near or on plantations. The money from this booming business doesn't even trickle down to the poor farmers on Borneo... it mostly greases the pockets of Malaysian politicians and brings development to mainland Malaysia, not Borneo.

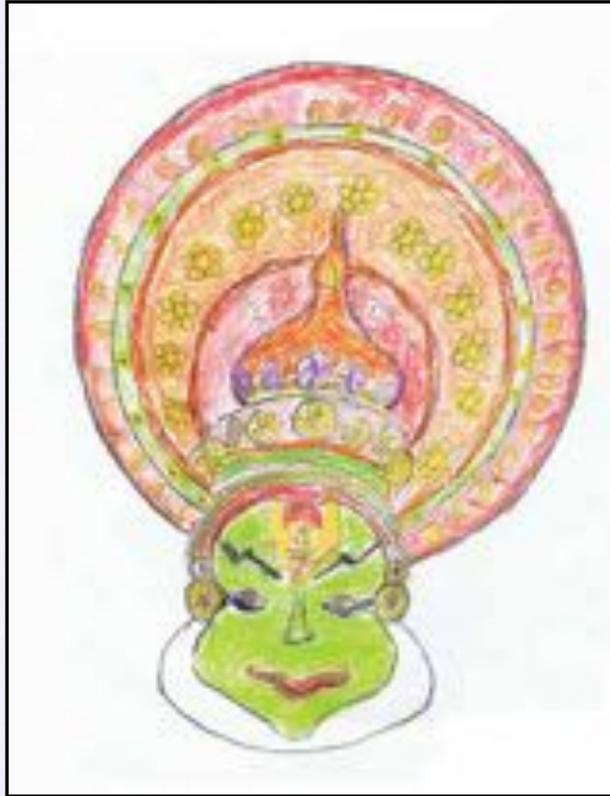

Megha

Maria

Arjun Mahesh

Shankar Shelly

Helping the Helpless

2015

ജൂൺ നാടു വല്ലാതെ മിസ്സ് ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ആയപ്പോൾ വീണ്ടും പ്ലെയിൻ കയറി. കല്പവൃക്ഷങ്ങളുടെയും അമ്പലത്തിലെ കൽത്തൂണുകളെപ്പോലുള്ള കവുങ്ങു മരങ്ങളുടെയും നാട്ടിലേക്ക്. വടക്കേ മലബാറിലെ കാറ്റിന് പ്രത്യേക സുഗന്ധമുണ്ട്. കൂടാതെ തലോടി വരുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അതുകൊള്ളാതെ ഇരിക്കപ്പെടാറില്ല ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. എന്നത്തേയും പോലെ ഒരു പതിവു സന്ദർശനം മാത്രം ആവുമായിരുന്നു ഇത്തവണ. എന്നാൽ സായിദാസിന്റെ വരവ് അത് മാറ്റിമറിച്ചു. സായിയെ അറിയില്ലേ? നീലേശ്വരത്തു സ്റ്റുഡിയോ നടത്തുന്നു. പക്ഷേ കക്ഷി മുഴുവൻ സമയവും പരോപകാരി ആണ്. ഇതുവരെ നിർമ്മാണരായ രോഗികൾക്കുവേണ്ടി 500 ഓളം ഡയാലിസിസിന്റെ ചിലവ് വഹിച്ചു. 30ഓളം വീടുകൾ പണിതു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സായിദാസ് എനിക്ക് ഒരു അത്ഭുതം ആണ്. ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലും കൂടിയാണ്.

Suresh Babu

സായി ഒരു ദിവസം രാവിലെ വീട്ടിൽ ഹാജരായി. അമ്മ അവനു ചായ കൊടുത്തു. തിന്നാൻ കുറെ കാരപ്പവും (ഉണ്ണിയപ്പം). കാരപ്പം തിന്നുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു.
 “നല്ല പാങ്ങുണ്ട്ടാ....”
 “എന്നെ കാണാനാണോ....” ഞാൻ
 “പോടാ അമ്മക്കൊ.... കാരപ്പോടാ....” സായി. കാരപ്പം തിന്നോണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു.
 “എടാ നീ ഒരു സ്ഥലംവരെ വരണം”
 “എന്തിനൊ? എനിക്ക് വീട്ടിൽ ഇരിക്കണം.” ഞാൻ

“പോയിട്ട് ബേഗം ബടോ.... നീ ബൊ....” സായി

സായിയുടെ ബുള്ളറ്റിൽ കേരി ഇരുന്നു. പള്ളിച്ചോതി ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപത്തുകൂടെ പതുക്കെ ബൈക്ക് നീങ്ങുകയാണ്. ഞാൻ കളിച്ചുവളർന്ന സ്ഥലം. ഇവിടെ എന്റെ ആത്മാവിനു ഭാരമില്ല. മഴപെയ്തു വെള്ളമായിട്ടുണ്ട് എല്ലായിടത്തും. അമ്പലക്കുളം നിറയെ വെള്ളം. ചെടികളും മരങ്ങളും എല്ലാം തഴച്ചു വളരുന്നു. പ്രകൃതി ശരിക്കും പരിലസിക്കുക തന്നെയാണ്. അമ്പലക്കുളത്തിൽ കുറെ പിള്ളേർ തിമർത്തു കളിക്കുന്നു. ചിലർ മുങ്ങാകുംകഴി ഇടുന്നു. ചിലർ കരണം മറിയുന്നു. ഈ പിള്ളേർക്കു വല്ല ബോധവുമുണ്ടോ? ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല നാളുകൾ ഇതൊക്കെയാണ്. അമ്പലത്തിനു മുന്നിലായി കുറെ തീരെ ചെറിയ കുട്ടികൾ പലതരം കളികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ടാഗോറിന്റെ കവിത ഓർമ്മവരുന്നു.

“അമ്പലമുറ്റത്ത് കുട്ടികൾ കളിക്കുമ്പോൾ
 ദൈവം പൂജാരിയെ മറന്ന്, നോക്കി നിൽക്കുന്നു.”

ബുള്ളറ്റ് നാഷണൽ ഹൈവേയിലേക്ക് കേരി, വടക്കോട്ട് പോവുകയാണ്. വടക്കോട്ട് പോയാൽ നീലേശ്വരം മാർക്കറ്റ്. പിന്നെയും പോയാൽ അടുത്ത ടൗൺ കാഞ്ഞങ്ങാട്, കാസർഗോഡ്, കുമ്പള, മംഗലാപുരം അങ്ങനെ പോകും. മാർക്കറ്റിനു തൊട്ടുമുന്നേ സായി ബൈക്ക് ഇടത്തോട്ട് തിരിച്ചു. ഒരു ഇടവഴിയിലൂടെ ഒരു കിലോമീറ്ററോളം പോയപ്പോൾ നിർത്തി. ഇവിടെയെല്ലാം വയൽ ആയിരുന്നു. എല്ലാം തൂർന്ന് വീടുകൾ ആയിരിക്കുന്നു. കുറേക്കൂടെ മഴചാറാൻ

തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ബൈക്കിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി നടക്കാൻ തുടങ്ങി. മഴക്ക് ശക്തികൂടി.

“നീവാ... നീ ഒരാളെ കാണണം.”

“പെണ്ണുകാണാൻ ഒന്നും അല്ലല്ലോ? ഞാൻ മംഗലം കയ്യിടുന്നെടം...” ഞാൻ

ഈ പഹയൻ എങ്ങോട്ടോ എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പോവുന്നത്? ഞാൻ മനസ്സിൽ എനോട് തന്നെ ചോദിച്ചു. അവൻ തന്ന കൂടയും പിടിച്ച് മെല്ലെ നടന്നു. അതിനിടയിൽ സായി ചോദിച്ചു.

“എടാ ഈ അമ്മരിക്കയിൽ ആണും പെണ്ണും കണ്ടുമുട്ടിയായ്... ഉടൻ ‘സ്പേഹം’ ആണോ?”

ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി.

“അങ്ങനെ ഒന്നും അല്ലല്ലോ.

പ്രായപൂർത്തിയായ ആണിനും പെണ്ണിനും കാണാനും സംസാരിക്കാനും അവർക്കിഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യാനും ഒരു വിചാരമില്ല. സമൂഹം അതിനെ മോശമായി കാണുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ സർവ്വ സാധാരണമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കാനായി ആളുകൾ ഒന്നും ചെയ്യാറില്ല എന്നാണ് എന്റെ നിരീക്ഷണം. സത്യം പറഞ്ഞാൽ നമ്മളെക്കാൾ ഒരുപാട് സഭാചാര ബോധം അവർക്കുണ്ട് എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്.”

‘അതു വളരെ നല്ലതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഏറ്റവും വലുപ്രശ്നം പരദുഷണം ആണ്. സൂചികൊണ്ടെടുക്കേണ്ടത് തുമ്പാ കൊണ്ട് എടുക്കും നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ.’ സായി.

നമ്മൾ അമ്മരിക്കയിലെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു. സംസാരത്തിനിടയിൽ ഞാൻ വഴിശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അവൻ ഒരു ചെറിയ വീടിന്റെ മുന്നിലേക്ക് എന്നെ നയിച്ചു. സ്ഥലമെത്തി എന്നു പറഞ്ഞു. ഒരു ഓടിട്ട ഒറ്റമുറിവീട്. മേൽക്കുരയുടെ ഓടുകൾ പലതും ഇളകിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ചോരാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി പ്ലാസ്റ്റിക് ഷീറ്റു ഓടിനുമുകളിൽ വിരിച്ചുകെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ചുവരുകൾക്കെല്ലാം പൊട്ടിയും പൊളിഞ്ഞും കിടക്കുന്നു. മറ്റും ഇല്ല. ഈശ്വര ഈ കാലത്തും ഇങ്ങനെയുള്ള വീടുകൾ ഉണ്ടോ? സായി ഉറക്കെ വിളിച്ചു ‘ശ്യാമളേച്ചി..’

അമ്പതിനോടടുത്ത് പ്രായമുള്ള മുഷിഞ്ഞ സാരി ധരിച്ച, മെലിഞ്ഞു വെളുത്ത നിറമുള്ള സ്ത്രീ ഇറങ്ങിവന്നു. കൂടെ ടീനേജ് പ്രായമുള്ള രണ്ട് പെൺകുട്ടികളും. എന്നെകണ്ടപ്പോൾ കൈകുപ്പി. മുന്നൂപേരും കുറേയേറെ നനഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

“സുഖമല്ലേ സായി? ഇതാണോ...”

“ സുഖം തന്നെയാണ് ശ്യാമളേച്ചി... ഇത് എന്റെ പഴയ ക്ലാസ്മേറ്റ്. പേര് സുരേഷ്. നിങ്ങളെ ഒന്ന് കാണാൻ വന്നതാണ്.”

‘വളരെ സന്തോഷം. മുഖത്ത് മനോഹരമായ ചിരി. വീടും ചുറ്റുപാടും കണ്ട് ഞാൻ വല്ലാതെ ആയിരുന്നു. സമനില വീണ്ടെ

ടുത്ത് ചോദിച്ചു.

“നിങ്ങൾക്ക് വേറെ ആരും ഇല്ലേ...”

“ഭർത്താവ് ഏഴുവർഷം മുമ്പേ ഹാർട്ട് അറ്റാക്ക് വന്ന് മരിച്ചു. ബന്ധുക്കൾ ഉണ്ട്. അവരും എല്ലാവരും വളരെ കഷ്ടത്തിലാണ്. കഷ്ടിച്ച് സന്തം കാവും നോക്കാം. ഈ വീടു 300 രൂപ വാടകയാണ്. ഉടമമാറാൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.” ശ്യാമളേച്ചി പറഞ്ഞു.

ഞാൻ വീണ്ടും തെട്ടി. വീടെന്നു പോയിട്ട് തൊഴുതെന്നു പോലും വിളിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഇത് പോലും വാടകക്ക്. ശ്യാമളേച്ചി തുടർന്നു. “എന്റെയോ ഭർത്താവിന്റെയോ വീട്ടുകാർക്ക് സന്തമായി ഒരു പിടി ഭൂമിയോ മറ്റോ ഒന്നും ഇല്ല. എല്ലാവരും എന്തെങ്കിലും കൂലിപ്പണി ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം മരിച്ച സമയങ്ങളിൽ ഭർത്താവിന്റെ അനിയന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കിടപ്പിലാണ്. ഭാര്യയും രണ്ടു മക്കളും ഉണ്ട്. ഒരു ബെഡ്റൂം മാത്രമുള്ള വീടാണ് അത്. കുറച്ച് നാളുകൾക്ക് ശേഷം വാടകക്ക് മാറി.”

ജീവിതത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ എന്നെ കശകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സമ്പത്തു കൂടുതൽ ഉള്ളവർക്ക് അതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇല്ലാത്തവർക്ക് അതിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ.

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം വരെ നല്ല രീതിയിൽ ആയിരുന്നു ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നത്. എന്ത് ചെയ്യാം.” ശ്യാമളേച്ചി കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഭർത്താവിന്റെ ഓർമ്മകൾ അവരുടെ കണ്ണിൽ നനവു പടർത്തുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.

“നിങ്ങളുടെ നാട് എവിടെയാണ്?”

ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“ എന്റെ നാട് കണ്ണൂരിനടുത്താണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട് ഇവിടെത്തന്നെ. എന്നെ കല്യാണം കഴിച്ച് ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവന്നതാണ്. അദ്ദേഹം പോയി കുറെ നാളുകൾ ഭയങ്കര ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദിവസങ്ങളോളം പട്ടിണി കിടന്നിട്ടുണ്ട്. ദിവസവും പണി കിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ ജൂലി നാല് വർഷമായി സമീരം വീട്ടുജോലി ഉണ്ട്. അതു കൊണ്ട് ഭക്ഷണത്തിന് മുട്ടില്ല.”

സാത്വന്ത്രം കിട്ടി എഴുപതു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള കുടുംബങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലും പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ആൾക്കാർ. എനിക്ക് തലകറക്കം പോലെ തോന്നി. ശ്യാമളേച്ചിക്ക് പരിഭ്രമമോ പരാതിയോ ഇല്ല. അവരുടെ മുഖത്ത് ജീവിതത്തോടുള്ള പ്രതീക്ഷ വായിച്ചെടുക്കാം.

“പ്രായം തികഞ്ഞ ഈ രണ്ടു കുട്ടികളെ അടച്ചുറപ്പിപ്പിട്ടാണ് ഈ വീട്ടിലാക്കി പോകാനാണ് പേടി. വാർത്തകളിലൊക്കെ കേൾക്കുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങൾ എന്നെ വല്ലാതെ പേടിപ്പിക്കുന്നു. സന്തമായി ഒരു വീടുണ്ടാക്കാൻ ഈ ജന്മം കൂട്ടിയായ് കൂട്ടില്ല. ഞാനെല്ലാം ദൈവത്തിനു വിടുന്നു.” ശ്യാമളേച്ചി കൂട്ടി ചേർത്തു.

“പഞ്ചായത്ത് വീടില്ലാത്തവർക്ക് വീട് വച്ച് കൊടുക്കുന്നുണ്ടല്ലോ? അത് അതുവഴി ഒന്നും ശ്രമിച്ചില്ലേ? ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അതിന് സന്തമായി രണ്ട് സെന്റ് സ്ഥലം വേണം എനിക്ക് അതും ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ റേഷൻ കാർഡും ഇല്ല.”

മുത്തമകൾ കട്ടൻചായ ഉണ്ടാക്കി എനിക്കും സായിക്കും തന്നു. അതു കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവർ പലതും ഞങ്ങളോട് പറഞ്ഞു. ആരുമില്ലാത്ത അമ്മ മനസ്സിന്റെ വിഹലതകൾ, നിശബ്ദമായ തേങ്ങലുകൾ, ആത്മ നൊമ്പരങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ അങ്ങനെ... അങ്ങനെ... ഇതിനിടയിലെപ്പോഴോ എന്റെ കണ്ണു നിറയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു...

ലീവുകഴിഞ്ഞ് ഞാൻ റാലിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശ്യാമളേച്ചിയും കുടുംബവും എന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ജീവിതം എന്നെ പിന്തുടർന്നു കൊണ്ടേ ഇരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ; ചെയ്തേ പറ്റും. ചിന്തയിലൂടെ മാസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. സായി ഒരുപാടു ശ്രമിച്ചു നോക്കി. മുന്നോ നാലോ സെന്റ് സ്ഥലം ശരിയാക്കാൻ. ഒന്നും നടന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഞാൻ ഉറച്ച ഒരു തീരുമാനം എടുത്തു. 2016 തീരുമ്പോഴേക്കും അവർക്ക് വീട് പണിയാനുള്ള സ്ഥലം എന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്നോ, സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായത്തിലൂടെയോ വാങ്ങിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കും.

പിന്നെയെല്ലാം പെട്ടെന്നായിരുന്നു. helpsyamala.org എന്ന ഒരു സെന്റ് ഉണ്ടാക്കി. ഫേസ്ബുക്ക് വഴി ഒരു കാമ്പയിൻ തുടങ്ങി. സുഹൃത്തുക്കളോടൊക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. മുന്നാഴ്ച കൊണ്ട് 3000 ഡോളർ പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. അമ്പതിനായിരം രൂപയോളം ശ്യാമളേച്ചിയുടെ ബാങ്കിൽ വന്നു. സായിയെ വിളിച്ച് സ്ഥലം കണ്ടെത്താൻ ഏർപ്പാടാക്കി. അങ്ങനെ ഡിസംബർ 2016-ൽ വീണ്ടും നാട്ടിലേക്ക്. നാട്ടിലെത്തിയ അതേ ദിവസം വൈകിട്ട് സ്ഥലമുടമയ്ക്ക് സായിയുടെയും മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ശ്യാമളേച്ചി അഡ്വാൻസ് കൈമാറി. കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം സ്ഥലം രജിസ്ട്രേഷനും. അങ്ങനെ ശ്യാമളേച്ചി നാലു സെന്റ് സ്ഥലത്തിന്റെ ഉടമ ആയിരിക്കുന്നു! സഹായിച്ച എല്ലാവർക്കും നന്ദി അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു. കാരിസോക്കർ ക്ലബിന്റെ സഹായം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടുമായിരുന്നു. മൈക്രോ ചാരിറ്റിയുടെ സഹകരണവും എടുത്ത് പറയേണ്ടതാണ്. നന്ദി! ഒരുപാട് നന്ദി!

ഒന്നര വർഷം മുമ്പേയുള്ള മഴതോർന്ന ആ സായാഹ്നത്തിൽ, എന്നെയും സായിയെയും കാണാൻ ശ്രമിച്ചു വായിൽ തുറന്നു പുറത്തേക്ക് വന്ന, പാതിനനഞ്ഞ ആ അമ്മയുടെയും മക്കളുടെയും ചിത്രം മനസ്സിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുപോയി. അതങ്ങനെ മറക്കാനാണ്....

PS: വീടിന്റെ ഫാണ്ടേഷൻ വർക്കുകൾ സായിയുടെ തന്ത്രപരമായി പുരോഗമിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ 2017 അവസാനത്തോടെ ഗൃഹപ്രവേശന നടത്താൻ പറ്റുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷ.

THE LARGEST INDIAN STORE IN THE
TRIANGLE

AROUND THE WORLD MARKET

We also carry British, African & Thai products.

Great Low Price on Vegetables Every Day!

Stop By for Weekly Special!

We Accept EBT Card

6715 Hillsborough Street Raleigh NC 27606 (919) 859-5403

1708 E. NC Hwy 54 Durham NC 27713 (919) 572-5599

Vimala's Curryblossom Café

431 W. Franklin St.
Chapel Hill, NC 27516
(In The Courtyard)

Tel: (919) 929 - 3833
Web: www.curryblossom.com

Locally sourced, home made, South Indian Cuisine and much more
Lunch & Dinner Served
Mon - Sat
Catering for all occasions

My Trip to Kerala

Hello, my name is Ashwin Mahesh and I will be talking about my amazing trip to God's own country: Kerala, India. To get to Kerala, I had to go on a tedious trip on an airplane. The only thing that made it not tedious was that I could watch movies on the plane. To get to India, I had to go on three airplanes, the first one was North Carolina to Washington D.C., the next one was Washington D.C. to Dubai, finally Dubai to home away from home, which is Kerala!

While I was in Kerala, my family celebrated a festival called Kumbha Bharani. Before my trip to India, my parents kept saying Kumbha Bharani and it always made me wonder if it is a place name, or a type of food (for some weird reason), or a temple but, I figured out that it was actually a festival that is tied to Hindu culture and belief. When the festival came, there was this big gathering of people that I didn't even know at our grandparent's house and they were all eating "Kanjji" (rice porridge). Before the feast there was this procession from the Chettikulangara temple came to our house and there were drums, people singing devotional songs. I didn't know we had so many relatives until I saw them in the celebration. And it was once in a lifetime for me to watch this amazing event. The weather was very hot and I was bare-footed and my

feet were burning so much that I keep asking my parents if I could wear my sandals, but they would say, "no", every time I would ask them as it is considered disrespectful. Later I learned that Kumbha Bharani is one of the largest gathering in Kerala.

I had a great time in Kerala where I swam in the canals, climbed trees, played with our friends in Kerala. The canals are real fun, the water current is so strong as it is flowing directly from a nearby dam. Climbing trees are no fun, you might get bitten by big ants. I was not a pro, but brother seems like a pro as he climbed tall trees. Kerala has so much to see and one trip is not enough to cover all. We had done some sightseeing where we went to see mountains, small waterfalls, some farms, shops, and temples. My best ride in Kerala was in auto rickshaw. Auto rickshaws were fun as you get to feel the open air while riding and also feel the road bumps and noise.

My trip to India was awesome, everything I did was fun there. I really like the rural area in Kerala. It is true what they say, Kerala is God's own country. I wish Kerala is one of the states in America so I can go there often. I may need a whole book to share my experience in Kerala.

Ashwin Mahesh

Gauri Nair

Living in the NOW

Saturday morning sitting on the deck my husband by my side,
the children playing on the slide.
Thoughts race through my mind.
The deck needs cleaning, the plants need watering,
The house needs vacuuming, the pantry needs clearing.

My thoughts race faster....

Egg, Bread, milk, butter from the store,
Rice, cardamom, coconut from the Indian store,
Not to forget Lysol and Bona to clean the floor.

Swim class, violin lessons, doctor's appointment,
Make the beds, do the laundry, buy the ointment,
Files to send, reports to prepare,
Sort the clothes and decide what to wear!

Chores to finish, things to do, the list is never shrinking,
The mind is never at rest, never at peace, constantly thinking.

Mummy Mummy he pulled my hair!
Mummy Mummy no I did not!
Mummy that is not fair!
Did you call the bank honey, what did they say?
MUMMY he hit me again and you don't care!
Honey, Paul and family will be visiting by the way,
Mummy Mummy!
And that's my day.

Frustration!
Do I scream, do I let out some steam!
Do I pull out my hair, or say a prayer
I pause, I close my eyes
take a step back and take a deep breath
Quiet the thoughts, calm the cries
Focus on the present, I Smile...
I open my eyes wide, I look, I see.
Observe, observe life closely

The NOW

Sunlight kissing my face,
My husband, my companion, the warmth of his embrace
The light breeze caressing my hair,
A gentle breeze lightens the air
My children, my gifts from above,
playing, laughing, my heart fills with love.
A deep breath, a calm feel, let all the worry depart,
Let joy, peace and love fill my heart.
Right here. Right now.

"Little ones let's play nice ...let's not fight.
Let mommy come and help fly the kite!
Honey let's talk about the bank later
come join me and the kids
This...is a moment from the creator

NOW ... a PRESENT from God.

The only moment we can make a difference to.
Be present in the relationships that are true to you ...
Enjoy the present ... cherish the now...
Be alive ...surrender to the now.
The past we cannot change,
the future we cannot foretell
The present , the now, the moment to make a change

The present a gift to you from the one above,
do not lose it to the past or the future,
embrace it wholeheartedly with love.

Ala Alappatt

Our parents had to climb mountains to go to college, wear broken sandals to their friends' houses, and were yelled at if they acted "even 10% of the way we did" (this is a direct quote from my parents). Yet I envy their childhoods. You can either blame it on the unhealthy obsession millennials have towards vintage things, or the fact that the seaweed is always greener in somebody else's reef (Disney is not just good music and funny animals; they have insightful life lessons too), but I wish I could live in Kerala during the 1990s—and not just because Jagathy and Mohanlal make it look so fun; it's because my parents have one thing that I sometimes crave the most: a sense of identity.

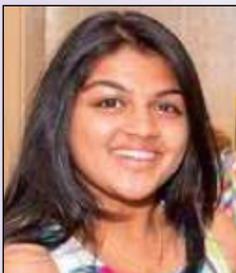
In America, I'm the Indian who has to explain where I am from, if I am going to have an arranged marriage, and what my name means in "Hindu" (yeah, America's public school system needs a little work). In India, I'm the American who has a funny accent when I speak Malayalam, dares to wear Capri shorts around men, and has to explain why Americans get divorced all the time (they don't, but I see where they get that conclusion from). From the day I was transported to America at three months old, I became what I like to call "a perpetual foreigner".

Being a foreigner wherever you go and never really fitting in, always has you wishing for a home that doesn't exist. When I am here, I find myself craving to be in India, and when I am in India, I find myself craving to be back in America.

I haven't learned much from AP Human Geography. Actually, I would say I learned nothing at all, but that would mean that I wasted

a good semester in that class, and I refuse to believe that my stress-related hair loss and tears were for nothing. What I have learned from AP Human Geography though is that something as simple as a sense of belonging can lead people into wars and divide countries. Austria-Hungary knows what I'm talking about (Am I right, World War I?). I really want to make it clear right now that I don't plan on creating World War III. I don't have that kind of power, and quite frankly, if it doesn't give me college credit, what's the point? (Again, joking!)

This article on being a Perpetual Foreigner isn't meant to invoke sympathy. In fact, my parents are kind of right to say that I am lucky; just don't tell them I told you this. Indians in America before me had a way harder time than I did. I am part of maybe the first prominent American-Indian generation that is actually recognized by the general, American public. Sure, they stereotype us all to be aggressively intellectual, and they expect the same out of me when I enter a classroom. If anything, I am embarrassingly an intellectual pushover. But there are worse kinds of profiling. With actors and comedians like Dev Patel, Priyanka Chopra, Aziz Ansari, and Hasan Minhaj representing NRIs in movies and television, we're getting to a place where people don't think of us as only doctors, engineers, and gas station owners. In my own opinion, I would just read this article like one reads a political rant on Facebook: you glance at it; give a passive thumbs-up; and then move on with your life. Nevertheless, thank you for hearing me out.

Meenakshi Nair

PATEL[®] BROTHERS

Help Wanted:
Experienced cashier
Call: 919-380-0113

Bringing you the
Homeland Since 1974

For our sales & updates, LIKE us on Facebook at Patel Brothers Cary.

- Indian & Pakistani Groceries
- Frozen Foods & Ice Cream
- Fresh Sweets & Snacks
- Halal Meat
- Assorted Fish
- Stainless Steel Utensils
- Clean & Organized
- 12,000 sq ft Super Store!

We Accept EBT Cards
Visa, MC, Discover & Am Ex

Fresh Vegetables:
Every Tues., Thurs., & Sun.

**PATEL PLAZA
OPENING SOON**

Additional Parking and a new
entrance for a much easier
shopping experience!

Khanna & Son Jewelers
Located inside Patel Bros.

OPEN 7 DAYS WEEK (10:30 AM - 9 PM)

919.380.0113 / Patelbros.com

802 E. Chatham Street, Cary, NC 27511

Mahesh and Pravina Patel; Umang Patel (General Manager)

A Memoir of a Life Changing Trip to India

Boarding has begun for Gate 4B. Viren stared at the massive double-decker A380 Emirates Plane through the jet bridge windows. This would be the first time he travelled to India for a non-business related purpose. He and his father were partners in Malhotra Corporations, and were famous all throughout the tech industry. They would both fly all around the world, giving speeches, and working with other top notch companies. His mother however, was opposed to that kind of life. She despised the fact that he doesn't get to enjoy his life as he should because work was his first priority, and the fact that the paparazzi is always behind him and his father. Finally deciding that she had waited long enough, Viren's mom thrust an airplane ticket into his hand and told him to take a break from work by going to India for three months on his own. He sighed, boarding the plane and settling down in his first class suite. Three months, Viren told himself. What could possibly go wrong?

Nikita Manoj

23 hours later

Viren stepped out of Cochin International Airport and sighed,

staring at the street. The dimly lit road and disgusting stench of smoke was overpowering. People were holding up homemade signs, and a slight murmur of chatter rippled through the crowd. He peered at the curb and saw a sleek, black convertible which his dad had sent to pick him up. They drove to Le Meridien Kochi, where he would be living in a suite. He pulled out his key card and entered his room. It was gorgeous. There was one big four-poster bed with velvet drapings, a huge marble tiled bathroom, and a spacious kitchen. 'I could get used to this,' he thought to himself. Too worn out to do much more, he flung his bag into a closet, and climbed into bed.

The next day

Viren groggily opened his eyes and squinted at his alarm clock, which read 11:13. He climbed out of bed and stared at the streets from his balcony. He was shocked to see beggars on the sides of the street, kids living in filth, and people that looked like skeletons walking to work. Up until now, he had only seen the first class side of life, and was shocked to see what normal people

were going through on a day to day basis. Ashamed of the fact that he was living a lavish five-star hotel, while there were people who earned barely a dollar a day out in front of him, Viren decided to move into a slum sector in order to experience what life was like for the average citizen. He packed his bags, checked out of the hotel, and rented out a small shack near the street he had seen from his balcony. After settling down in the dusty house, he stepped outside to experience life as an average Indian. Walking past shabby houses, schools, and stores, Viren felt appreciative of all the things he had. Walking past the street corner, he saw a young girl, named Anjali, of no more than 5 years old. "Hello mister, will you buy some pens?" the girl inquired. Looking down at her hand, he saw an assortment of pens clutched in her palm. He asked, "Don't you go to school?" She replied, "No mister, I only sell pens." The sight brought tears to his eyes as he thought about his education in the best private schools and universities in America. He resolved to do everything in his power to give her the best life and education he could. He asked, "Do you have a mother? Or father?" She said, "Yes, mother and father live there," pointing to a tiny house that was falling apart. He took her hand, and together walked to her house. He rapped on the door and was greeted by the small girl's mom. "This is a surprise, sir. Who are you?" she asked. Viren introduced himself and explained how he wanted to help her daughter. By the time he finished, her mother was in tears and was clutching her heart, as if the news wouldn't get any better. After bidding them goodbye, he sprinted to his house, and gathered a big wad of money from his bag, threw it into a pouch, and ran back to Anjali's house. He burst into their home and thrust the money into Anjali's mom's hands, saying, "Consider it my first step in improving your lives." Over the next three months he arranged for money to be sent to Anjali's family every month, enrolled her in a fine private

Family fest winner -short story

My Brave Pet

Once upon a time I was in my house as usual watching TV. I had no one to play with and was bored. I told my mother, "Mom I am bored I want someone to play with". But mom was not helpful. Whatsoever I kept on asking the same question for one week. Then my mamma said. "OK, OK fine, we will go and buy you a pet, but you'll have to do chores for three weeks".

I agreed with my mom and did all my chores for three weeks. I waited and finally the most awaited day came. I was excited. I went for shopping with

Jacquelyn

my mom to get my very own pet. What was even better was that I got to choose my own. Guess which animal I choose? A Hippo; off course. As usual hippo can smell pizza and chocolate cake from miles away!!

So I bought the hippo and took him to my house. I spent time with my new pet and enjoyed it. We lived next door to a chocolate factory. It was a big factory with several people working there.

Once in a while we bought a chocolate cake for hippo as a treat and he enjoyed it.

One midnight, hippo woke up hearing loud noise. He smelled the sweet smell of chocolate cake. He ran out to the chocolate factory and suddenly saw a crook stealing several pounds of chocolate cake. Hippo shouted at the top of his voice and the thief was caught. Thanks to the hippo's great deed the chocolate cakes were saved and the crook was caught red handed. In memory of this bravery they built a pizza factory on the other side of the road and the hippo was awarded the animal of the year!!

school, and got her parents a nice house to live in. Anjali had a knack for learning and caught on very quickly, soon becoming the brightest student in her grade. He had to leave after three months, but helped Anjali and her family from abroad. He soon decided that he wanted to help more people from the area that he was living in, and created a non-profit organization with funds from his family's business as well as contributions from other

companies that had worked with him and his father. His non-profit was a big success and helped over 500,000 children and their families. His trip opened his eyes to the real life problems people struggled with and helped his become appreciative to all the luxuries he had. Learning about these people and their stories made this trip one that Viren would never forget!

Women's Run

Track: It's better than playing with balls...!

Kidding! But, Volleyball, Basketball, Soccer, Cricket.. all for men? What's there for our wonderful women? This was the million dollar question that we tried to address and the outcome was the "Ladies 5K". Well, though the above named games are not called for with any "gender exclusivity", the trend we saw there was more towards that. The reasons may be many, and we are not going there. Nevertheless, we wanted to motivate our ladies to say "yes, we can do it" and join together to show it actually. When we initiated this event, we actually were not expecting much participation. The reasons for "NO" were many, like "too early", "cannot run", "have kids to take care", "may not be able to finish", "5k is too much" etc.etc. But, we were able to convince atleast some of them to think "this is my day and I will do it". And yes, they did. It was a great participation by the determined ladies from our community. We had a "small-big crowd" and they were all so excited to touch the finish lane and kiss their finisher medal. This event was much appreciated and many suggested to have such kind of events in future as well. We are so proud to know that we were able to light up the motivation and we wish our ladies to remember that "The voice inside your head that says "you can't do this" is a liar".

Tushar Barot, Agent
110 Osterville Drive
Holly Springs, NC 27540

I can help with both.

Stop by for your free
State Farm Insurance and
Financial Review®

**Like a good neighbor,
State Farm is there.®**

**Protect
your family.**

**Prepare
for their future.**

**CALL ME TODAY FOR
MORE INFORMATION**

**919-629-6199 ph
919-629-6166 fax**

tushar@tusharbarot.com www.tusharbarot.com

State Farm Home Office, Bloomington, IL

**SOUL OF
SOUND**

PA Systems
for
Stage Shows
Concerts and
Special
Events

**ANGEL
AUDIOS**

Contact

**ALEX K VINCENT
919 985 6146
PAUL B MATHEW
614 266 0898**

angelaudios.raleigh@hotmail.com

www.angelaudios.com

മാനുഷികത വളിയ മനുഷ്യൻ

Sumi Koshy

അ

ന്നൊരു ശനിയാഴ്ച ആയിരുന്നിട്ടും വൈഗ നന്നേ രാവിലെ തന്നെ ഉണർന്നിരുന്നു. ഈയിടെയായി വളരെ വേഗം ദിനങ്ങൾ വന്നുണയാൻ താൻ കാത്തിരിക്കാറുണ്ട് എന്നു വൈഗക്ക് തോന്നി. മറ്റൊന്നുമല്ല കാരണം തന്നെ കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ട് എന്ന ചിന്തയും അവിടേക്കത്രയും വേഗം എത്തിച്ചേരാനുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു വെമ്പൽ ആയിരുന്നു.

രാവിലെ തന്നെ ഏറ്റിഎം ത് പോയി കുറച്ചു പണമെടുക്കണം, അത്യാ വശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ കുറെ വാങ്ങാനുണ്ട്. അങ്ങനെയൊക്കെ ചിന്തിച്ചു സമയം പോയതവളറിഞ്ഞതേയില്ല.

പതിവുപോലെ തന്നെ ഏറ്റിഎം കൗണ്ടറിനു മുന്നിൽ നീണ്ട നിരയാണു അതിന്റെ ഒരറ്റത്ത് ഞാനും സ്ഥാനം പിടിച്ചു. പൊടുന്നനെ ഏറ്റിഎം-ന്റെ കതക് തുറന്നു പുറത്തുവന്ന ചെറുപ്പക്കാരുടെ മുഖം വാടിയിരുന്നു അയാൾ എന്തോ തന്റെ അരികിൽ നിന്ന മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞിട്ട് ധൃതിയിൽ പോയി.

ഏറ്റിഎം.-ലെ പണം തീർന്നു, ഇനി രണ്ടാണു മാർഗം, ബാങ്ക് തുറക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള ഏറ്റിഎം-നെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടക്കുക. ബാങ്കിന്റെ ചട്ടങ്ങളും നടപടികളുമോർത്തപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ മാർഗ്ഗമാണു നല്ലത് എന്നു തോന്നി.

അഞ്ചു മിനിറ്റു കൊണ്ടു അടുത്തുള്ള ഏറ്റിഎം-ൽ എത്തി. അകന്നു നിന്നും വന്നയാൾ തന്റെ പേഴ്സിനെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നപോലെ പൈസ തിരുകി കയറ്റുന്നുണ്ട്. ആശ്വാസം, ഇവിടെ പണം ഉണ്ടല്ലോ.

ഞാൻ അകത്തുകയറി. കൊടുംചുട്ടിൽ ഏറ്റിഎം കൗണ്ടറിലെ ഏ.സി. ഒരാശ്വാസമായി മാറി. പതിനായിരം രൂപയ്ക്കായി കാത്തു നിന്നു. വളരെ വേഗം തന്നെ നല്ല തേച്ചു വടി വൊത്ത ചുട്ടു 20 അഞ്ഞൂറിന്റെ നോട്ടുകൾ കിട്ടി. എല്ലാം ഭദ്രമായി ഞാൻ പേഴ്സിൽ വച്ചു വണ്ടി കയ്യിലിറക്കിയപ്പോൾ ഒരു 500 രൂപ കൈയിൽ കരുതി ബസ് സ്റ്റോപ്പ് ലക്ഷ്യം വച്ചു നടത്തം തുടർന്നു.

തലങ്ങും വിലങ്ങുമായി ബസുകൾ ചീരിപ്പാണുണ്ട്. ഇന്നലെ പെയ്ത മഴയിൽ റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും തടാകം പോലെ ചെളിവെള്ളം കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. മേലിൽ ചെളിയാണും പറ്റാതെ സൂക്ഷിച്ചു നടന്നു വരികയായിരുന്നു.

പെട്ടെന്നാണതു സംഭവിച്ചത്, കണ്ടാൽ ഭ്രാന്തിയെന്നു തോന്നിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ നേരെ ഓടിവരുന്നു, തിരിഞ്ഞു ഓടണോ? നിലവിളിക്കണോ? എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയില്ല? കാലുകളൊന്നെങ്കിൽ മണ്ണിലും

ചുതു പോലെയായി.

നല്ല നീളമുള്ള മുടി ജഡ പിടിച്ചതാണ്, വേഷം ഷർട്ടും മുണ്ടും, രണ്ടും നന്നേ മുഷിഞ്ഞതാണ്. മുതുകിൽ വലിയൊരു ഭാഗ്യക്കെട്ടും. പൊന്നിന്റെ നിറമാണ്. നല്ല നീളമുള്ള കൈവിരലുകൾ. ഒന്നു കുളിച്ചുവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു അപ്സരസായിരിക്കും അവർ എന്നു തോന്നിപ്പോയി. താൻ പേടിച്ചപ്പോലെ അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ഞാനെന്ന ഒരാൾ അവിടെ ഉണ്ട് എന്നറിഞ്ഞ ഭാവം പോലുമവർക്കുണ്ടായില്ല.

കൈയിലെ കാലികുപ്പിയിൽ അവർ ആ ചെളിവെള്ളം നിറച്ചെടുത്തു. അതു എന്തിനു വേണ്ടി ആവുമു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനു മുൻപേ തന്നെ അവർ അതു കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. താൻ ഇതികർത്തവ്യമാമുഖ്യമായി നിന്നുപോയി. ഓടിപ്പോയി ആ കുപ്പിവെള്ളം തട്ടികളയണമെന്നു ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും ഒന്നും തന്നെ ചെയ്തില്ല.

മുന്നോട്ടു കുതിക്കാനുള്ള എന്നിലെ മനുഷ്യത്വത്തെക്കൊണ്ടും അവരാണോ? എന്താണോ? ഞാനെന്നിനാണതു ചെയ്യുന്നത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളാണ് മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നത്. അവർ പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുത്തു കൊണ്ട് വന്നവഴിയേ തന്നെ പോയി. തനിക്കു അവിടെ നിന്നുണ്ടാൻ കുറച്ചു സമയം വേണ്ടിവന്നു. ഇപ്പോൾ എന്താണു തന്റെ കൺമുന്നിൽ സംഭവിച്ചത്. ഞാൻ ചുറ്റും ഒന്നുകണ്ണോടിച്ചു. തനിക്കു തൊട്ടുകിടത്തുള്ളതു ഒരു വൻകിട ബേക്കറിയാണ്. അവിടെ 100% അണുവിമുക്തമായ മിനറൽ വാട്ടർ ലേബലിൽ കുടിവെള്ളം നിരത്തവച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ഒന്നു അവർക്കു നൽകാൻ തനിക്കു തോന്നിയില്ലല്ലോ എന്നു മനസ്സു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കൈയിൽ കരുതിയ 500 രൂപയ്ക്കു തീവിടിച്ചപ്പോലെ തന്റെ കൈയേ പൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

ആരും ഒന്നു നോക്കാൻ പോലും അറയ്ക്കുന്ന ചെളിവെള്ളം. അതു ചെളിയോടൊപ്പം അത്രമേൽ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്നു.

ഇരിക്കാൻ ബസിൽ സീറ്റു കിട്ടിയിട്ടും മനസ്സ് നെരിപ്പോടിനുള്ളിൽ നീറുകയായിരുന്നു. ആരായിരിക്കും അവൾ? എവിടെ നിന്നു വന്നു? എങ്ങനെ ഇങ്ങിനെയാണി? ഒരിക്കലും ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചില ചോദ്യങ്ങൾ. എന്തായിരുന്നു തന്റെ ബാല്യം എന്നറിയാത്ത, വാർദ്ധക്യം എങ്ങനെ എന്നറിയാത്ത അനേകം ജന്മങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് എന്റെ മുന്നിലെത്തിയവൾ.

മനസ്സിൽ കുറ്റബോധത്തിന്റെ ഭാരം ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലായ്പ്പോഴും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ ബസ് സ്റ്റോപ്പിനു അടുത്തുള്ള പള്ളിയിലേക്ക് ഓടിക്കയറി. അവിടെയുള്ള ഈശോയുടെ രൂപത്തിനു മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തിയതും കണ്ണുകൾ അറിയാതെ തന്നെ തണ്ണീർ തടങ്ങളായി. ഈശോ തന്റെ മുന്നിൽ വെള്ളത്തിനായി യാചിക്കുന്നതാണ് കണ്ണിനു മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞ ദൃശ്യം. മാപ്പുപേക്ഷ പോലെ കൈയിലിരുന്ന പണം കാണിക്കവെച്ചിയിൽ അർപ്പിച്ചു താൻ പുറത്തേക്ക് നടന്നുകുന്നു.

ശരിയാണ് ദൈവങ്ങൾ തെരുവിൽ അലയുമ്പോൾ, അവരുടെ പേരിൽ ദേവാലയങ്ങൾ ഉയരുന്നു. കാണിക്കവെച്ചുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നു. വിശക്കുന്നവനു ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കൊടുക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യമെന്നവിടെയോ വായിച്ചപ്പോലെ.

തന്റെ ഈ കുറ്റബോധം എന്നകലമെന്നവൾ ചിന്തിച്ചു. ഏറെ വൈകാതെ തന്നെ തന്റെ മുന്നിലെത്തുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും സംഭവത്തിൽ മനസ്സുടക്കി അതുമാഞ്ഞുപോകുമെന്നവൾക്കറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വേണമല്ലോ, അങ്ങനെ ആകണമല്ലോ അല്ലെങ്കിൽ നമ്മൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യരാകുമോ മാനുഷികത മറന്ന മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അവകാശികൾ.

കുറുപ്പുകുശുമ്പി

Jolly Kochukunnel Karshaka Sree Winner

Johnson V J Johnson Second Place

നഷ്ടപ്രണയം

അ

വൻ പാടിയപ്പോൾ ആ ഗാനം എന്റെ കാതുകളിലല്ല എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ എവിടെയോ ആണ് പതിഞ്ഞത്. അവിടെ ആ സമയത്തു അടിയറവു പറഞ്ഞു എന്നിലെ പ്രണയിനി. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഓർക്കുട്ടിലൂടെ ഓർത്തെടുത്ത ബാല്യ കാല സൗഹൃദം ആ നിമിഷം പ്രണയമായി മാറുകയാണോ? അതോ, ആറാം ക്ലാസ്സിൽ കൂട്ടുകാരികളോടു കളിയായി എന്നമട്ടിൽ കാര്യമായി തന്നെ അവന്റെ പേര് “ഇഷ്ടമുള്ള ഒരാൾ” എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഇഷ്ടം ഒന്ന് കൂടി ദൃഢം ആയതോ? എങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും അത് ഒന്ന് തന്നെ. നഴ്സറി സ്കൂളിൽ കുഞ്ഞു സഹപാഠിയായി വന്നു, പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ അയൽക്കാരനും കളിക്കൂട്ടുകാരനുമായി, പിന്നീട് എവിടെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്ന് കരുതിയ സൗഹൃദം വീണ്ടെടുത്തുതന്ന ഓർക്കുട്ടിന് നന്ദി.

ആ ഒരു ചെറിയ ഇടവേളയിൽ അവൻ ഒരുപാട് മാറിയിരുന്നു. ഞാനും. അവന്റെ ഓർക്കുട്ടിലെ “പ്രൊഫൈൽ”, പിന്നെ നീണ്ട ‘ഫ്രണ്ട്സ് ലിസ്റ്റ്’, ഒരുപാട് “ടെസ്റ്റി മണീസ്”. ഒക്കെ ഒരുതരം ആരാധനയോടെയാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. എന്റെ കൊച്ചു കൂട്ടുകാരൻ എന്റെ കൈയെത്താത്തവുമുന്നതിനുമപ്പുറം അകലെയാണോ എന്ന് ഞാൻ ഭയന്നു. അവന്റെ മറ്റു കൂട്ടുകാരെ പോലെയാണോ അവൻ എന്നെയും കാണുന്നത്? അത് പോരോ; അവരൊക്കെ ഇപ്പോ വന്നവർ. ഞാൻ അങ്ങനെയല്ലല്ലോ; എന്തെ “സ്പെഷ്യൽ” ആയി കാണണം എന്നുള്ള ഒരുതരം സ്വാർത്ഥതയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആകാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആയിരുന്നു പിന്നീട്. അവനെ എന്നിലേക്കു മാത്രം ഒരുക്കി നിർത്തുവാൻ നുള്ള ശ്രമം. അങ്ങനെ അവനു വേണ്ടി ഞാൻ ട്രെയിൻ കയറി; എന്റെ നാട് വിട്ടു മറ്റൊരടത്തേക്ക്; ആദ്യമായി. എന്റെ ആദ്യജോലി അവിടേക്കു വരുമ്പോൾ, പരിഭ്രമത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ, സന്തോഷമായിരുന്നു. അവനുണ്ടല്ലോ അവിടെ!

എന്നാൽ, അവിടെ അവൻ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ, അവന്റെ ജോലി ഒക്കെ ആയി ആകെ തിരക്കിലായിരുന്നു. എങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും വരുന്ന അവന്റെ ഫോൺ വിളികൾ മതിയായിരുന്നു എന്നിടത്. അങ്ങിനെ കുറച്ചു നാളുകൾ കടന്നുപോയി. ഒരിക്കൽ പോലും അവൻ എനോട് ഇഷ്ടമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ എന്റെ കണ്ണുകളിലെയും വാക്കുകളിലെയും ഇഷ്ടം അവനു തീർച്ചയായും മനസ്സിലായി എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പാണ്. ഒരു പെൺകുട്ടി തന്റെ പ്രണയം തുറന്നു പറയുന്നത് പതിവിനു വിപരീതം ആണെങ്കിലും, എനിക്ക് ഇനി ഇത് എന്റെ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുക അസഹനീയം ആയിരുന്നു. അതിനാൽ ഒരിക്കൽ എന്റെ സർവ്വ ധൈര്യവും എടുത്തു ഞാൻ അവനോടു ചോദിച്ചു “എന്റെ ഇഷ്ടം നിനക്കു മനസ്സിലാവാത്തതിനാണോ, അതോ നിനക്കു എന്നെ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനാലോ.” അവൻ പറഞ്ഞു “നിന്റെ ഇഷ്ടം എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, എനിക്ക് നിന്നെ ഇഷ്ടം ആണ്. എന്നാൽ എന്റെ വീട്ടിൽ അതൊന്നും സമ്മതിക്കില്ല”. പിന്നീടൊന്നു പറയാൻ? യാചിച്ചു വാങ്ങാൻ പറ്റിയ ഒന്നല്ലല്ലോ ഇഷ്ടം.

Dhanya Narayanan

നെഞ്ചിൽ ആകെ ഒരു ഭാരം. എനിക്കും. അവനും. മനസ്സിൽ ആകെ ഒരു പിടിവലി. അവനു അങ്ങനെ പറയണ്ടായിരുന്നു എന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ മെസ്സേജ് "I am totally confused. I don't want to lose you but I am helpless". ഞാൻ അവനെ നിസ്സഹായ വസ്ഥയിൽ ആക്കിയോ? പിന്നീടു ഞാൻ അവനു മറുപടി എഴുതി "I know. I don't want to lock you in my love, as you can never escape. So I am taking my words back and setting you free". അവന്റെ മറുപടി ഞാൻ ഒരിക്കലും പ്രതീക്ഷിക്കാത്തതായിരുന്നു "Dear, I don't want to escape from that lock and I want to get locked-up there". അത് വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ചുറ്റും ഒരായിരം പൂക്കൾ വിടർന്ന പോലെ. മനസ്സിലെ കാർമ്മേലങ്ങൾ എങ്ങോ മാഞ്ഞു പോയി. തിരക്കുള്ള ഒരു ബസിൽ നിന്ന് ആ മെസ്സേജ് ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു. തനിയെ ചിരിച്ചു. പിന്നീടു കുറച്ചുനാൾ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ദിവസങ്ങൾ ആയിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഇപ്പോഴും ഓർക്കുമ്പോൾ സന്തോഷം തോന്നുന്ന നല്ല നാളുകൾ.

ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും വീട്ടുകാർക്ക് തമ്മിൽ നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ അവൻ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ അവന്റെ അച്ഛനമ്മമാരോട് ഇതേപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അവന്റെ അച്ഛൻ "അവളെ ഞങ്ങൾക്ക് കുഞ്ഞു നാളിലേ അറിയാവുന്നതല്ല. നിന്റെ പെങ്ങളുടെ കല്യാണം അടുത്തു വരികയല്ലേ. അത് കഴിഞ്ഞു നോക്കാം" എന്നായിരുന്നു പറഞ്ഞത്. അവന്റെ വീട്ടിൽ സമ്മതം ആണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ വീട്ടിലും കാര്യങ്ങൾ അവ തരിപ്പിച്ചു. പ്രത്യേകിച്ചു എതിർപ്പുകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. എതിർക്കാനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഒന്നും രണ്ടു വീടുകളിലും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുവേണം പറയാൻ. അങ്ങനെ, ഞങ്ങളുടെ ബാല്യകാല സൗഹൃദം ഇനി ജീവിതം മുഴുവനും ഉണ്ടാകും എന്ന സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് അത്രയും സന്തോഷിച്ച ദിനങ്ങൾ ആയിരുന്നു.

എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും സന്തോഷം മാത്രമായിരിക്കില്ലല്ലോ. അങ്ങനെയിരിക്കെ, അവന്റെ കമ്പനി ഏതോ അഴിമതിയിൽ പെട്ട്, അവന്റെ പ്രോജക്ട് നഷ്ടമായി. അവൻ വേറെ ജോലി തിരയാൻ തുടങ്ങി. അതെ സമയത്തു തന്നെ അവന്റെ അനിയത്തിയുടെ കല്യാ

ണത്തിനായി അവൻ നാട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടന്നു അവൻ എന്നെ മുടങ്ങാതെ ഫോൺ വിളിക്കുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവൻ പറഞ്ഞു അവന്റെ വീട്ടുകാർക്ക് ഞങ്ങളുടെ ജാതകപ്പൊരുത്തം നോക്കണമെന്ന്. ഞാൻ ആകെ വല്ലാതായി. എന്റെ വീട്ടിൽ ഇതേ ചോദ്യം വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു വിധത്തിലാണ് എന്റെ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയത്. "അപ്പോ നിനക്കു അത് വേണ്ടെന്നു പറയാമായിരുന്നില്ലേ" എന്ന് ചോദിച്ചു ഞാൻ. "ഞാൻ കുറെ പറഞ്ഞു നോക്കി, അവർ സമ്മതിക്കണില്ല. എനിക്ക് ചൊവ്വാദോഷം ഉള്ള ജാതകം ആണ്. അതുകൊണ്ട് ജാതകം നോക്കിയേ പറ്റൂ. ഇല്ലെങ്കിൽ എന്റെ ആയുസ്സിന് ദോഷം ആണെന്നാണു അവർ പറയുന്നത്" എന്ന് പറഞ്ഞു അവൻ. ഞാൻ ആകെ വല്ലാതായി. "ജാതകം നോക്കി ചേരില്ലെന്നു പറഞ്ഞാലോ" എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ "അങ്ങനെയൊന്നും ഉണ്ടാവില്ല. അവരു നോക്കട്ടെ" എന്ന് പറഞ്ഞു അവൻ. അങ്ങനെ ജാതകം നോക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു രണ്ടു വീട്ടുകാരും. എന്റെ വീട്ടിൽ നോക്കിയപ്പോൾ കാര്യമായ കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ അവന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും പറഞ്ഞത് ഇതാണ് "ജാതകങ്ങൾ തമ്മിൽ ചേരില്ല. കല്യാണം നടന്നാൽ അവന്റെ ജീവൻ ആപത്താണ്". ഞാൻ അവനോടു എന്റെ വീട്ടിൽ ഇങ്ങനെയൊന്നല്ലോ പറഞ്ഞത് എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ 'എനിക്കറിയില്ല, എനോട് ഇതാണ് പറഞ്ഞത് എന്ന് പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് നടന്നതൊന്നും എനിക്ക് ഇപ്പോഴും വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇത്രയും കാലം ഇഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞ ഒരാളെ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയുമോ ഒരാൾക്ക്? അതും ഇത്ര അറിവും ലോകപരിചയവും ഉള്ള ഒരാൾ ഇത്ര "സില്ലി" ആയ ഒരു കാരണത്താൽ? അവന്റെ ഫോൺവിളികൾ കുറയാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ കോളുകൾ അവൻ കാണാതെയാവാൻ തുടങ്ങി. എനിക്ക് ആകെ പറയാനാവാത്ത വിഷമം. വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കരയിൽ പിടിച്ചിട്ട മീനിന്റെ അവസ്ഥയായി എനിക്ക്. എപ്പോഴും കരച്ചിൽ കരച്ചിൽ കരച്ചിൽ. ആയിടക്ക് അവൻ പുതിയ കമ്പനിയിൽ ജോലിക്ക് ചേർന്നു. അപ്പോൾ അവനു സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ നല്ല കാരണങ്ങൾ ആയി. "ജോബ് ട്രെയിനിംഗ്" എന്ന് പറഞ്ഞു രാവിലെമുതൽ ഫോൺ എടുക്കില്ല അവൻ.

എന്റെ അവസ്ഥ കണ്ടു അച്ഛൻ എന്റെയടുത്തു ഓടിയെത്തി. എന്നെ

കണ്ടതും അച്ഛൻ ആകെ തളർന്നു. ഇത്രയും ജീവനറ്റ എന്നെ അച്ഛൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടേ ഇല്ല. അവനോടു അച്ഛന് വല്ലാത്ത ദേഷ്യം ആയി. പക്ഷെ ഞാൻ അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവനെ കണ്ടു സംസാരിക്കണം, എന്താണു അവന്റെ ഉദ്ദേശം എന്നറിയണം, അവനെ ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ പറയു എന്ന് അച്ഛൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് ഞാൻ അവനെ ഫോണിൽ വിളിച്ചു. പതിവു പോലെ അവൻ എടുത്തില്ല. "അവന് ഇപ്പോഴല്ലേ പുതിയ ജോലിയായത്. അതിന്റെ തിരക്കിലായിരിക്കും അച്ഛ, അവൻ എന്തായാലും തിരിച്ചു വിളിക്കും." എന്നു ഞാൻ അച്ഛനോട് പറയുമ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുനീർത്തതു അച്ഛൻ കണ്ടുവോ? അവൻ വിളിച്ചില്ല. "എന്റെ അച്ഛന് നിന്നെ കാണണം എന്ന് പറയുന്നു. ദയവു ചെയ്ത് ഒന്നു വിളിക്കൂ. ഇവിടെ വരെ ഒന്നു വരു" എന്ന് കെഞ്ചി ഞാൻ അവനു ഒരു മെസ്സേജ് അയച്ചു. അതിനും മറുപടിയില്ല. തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ അച്ഛന്റെ കൂടെ ചെല്ലാൻ അച്ഛൻ കുറെ നിർബന്ധിച്ചെങ്കിലും ഞാൻ പോയില്ല. എന്റെ കൂട്ടുകാർ ഒക്കെ "നീ ഇത്ര മണ്ടി ആയല്ലോ; അവൻ നിന്നെ ഒഴിവാക്കുകയാണെന്നു നിനക്കു ഇനിയും മനസ്സിലായില്ലേ"? എന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല "ഇല്ല, അവനു വീട്ടിൽ നിന്നും ഒരുപാട് "പ്രഷർ" ഉണ്ട്. ജോലിയിലും. അതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലെങ്കിൽ എനോടു ഒരിക്കൽപോലും എന്നെ വേണ്ടെന്നോ ഇനി മുന്നോട്ടു ഒരുമിച്ചു പോകാൻ പറഞ്ഞല്ലോ അവൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവൻ എനോട് നേരിട്ട് പറയുന്ന വരെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കില്ല" എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. "അവൻ നിന്നോട് ഒരിക്കലും അത് നേരിട്ട് പറയില്ല. അതിനുള്ള ധൈര്യം അവനില്ല. നീ നോക്കിക്കോ" എന്നു പറഞ്ഞു എന്റെ കൂട്ടുകാർ. അങ്ങനെയൊക്കുമോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. ഇത്ര പെട്ടെന്ന് എങ്ങനെ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയി? എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

കരഞ്ഞും വിഷമിച്ചും എനിക്ക് മടുത്തു. ഇനിയും സഹിക്കാൻ വയ്യ. അവനിൽ നിന്ന് തന്നെ എനിക്ക് അറിയണം. ഇനി എന്ത്, എന്തിനിങ്ങനെ ചെയ്തു എന്ന്. ഫോൺ വിളിച്ചാൽ അവൻ എടുക്കില്ല എന്നെനിക്കറിയാം. ഞാൻ അവന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് പോയി. ഞാൻ അവിടേക്കു വരുന്നു എന്നും എനിക്ക് അവസാനമായി കാണണമെന്നും ഞാൻ അവനു എഴുതി. അതിനു അവന്റെ മറുപടി "ഞാൻ

വരില്ല നീ വെയ്റ്റ് ചെയ്യണ്ട. തിരിച്ചു പോകണം.” എന്നായിരുന്നു. “ഇല്ല നിന്നെ കണ്ടിട്ടേ ഞാൻ പോകൂ. നീ വരണം” എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാൻ അവിടെ കാത്തു നിന്നു. നേരം കുറെ ആയി. അവൻ വന്നില്ല. ഫോൺ വിളിച്ചിട്ടു മറുപടിയില്ല. നിവൃത്തിയില്ലാതെ അവന്റെ ഒരു നല്ല കുടുങ്കാരൻ ഞാൻ മെസ്സേജ് അയച്ചു “Tell your friend that I am waiting here and I will not leave until I meet him.” അവനോടു പറയാം എന്ന് ആ പ്രമേയം പറഞ്ഞു. നേരം ഒരുപാട് വൈകി. അവിടത്തെ സെക്യൂരിറ്റി ഒരുപാട് നേരം എന്ന അവിടെ കണ്ടപ്പോൾ പറഞ്ഞു “അമ്മാ നീക വെയിറ്റ് പൻറവർ ഉള്ള ഇരുകാതമ്മാ. നീക കലമ്പുകമ്മാ. “ഇല്ല അവൻ വരും. ഞാൻ വെയിറ്റ് ചെയ്തോളാം” എന്ന് പറഞ്ഞ് ഞാൻ നിന്നു. അവൻ വന്നു. പക്ഷെ എനിക്ക് ഒന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല, തിരിച്ചു പോന്നു.

അങ്ങനെ കുറെ കറുത്ത ദിനങ്ങൾ കടന്നു പോയി. ഒരു മരവിച്ച അവസ്ഥയായിരുന്നു. എനിക്ക് ഇതിൽനിന്നും ഒക്കെ പുറത്തു

വരണം എന്ന് ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനു എന്നെ തന്നെ പലതീതിയിൽ “എൻഗേജ്” ചെയ്തിക്കാനുള്ള ശ്രമമായി പിന്നീട്. ‘ആർട്ട് ഓഫ് ലിവിംഗ്’ ആയിരുന്നു ആദ്യത്തേത്. അത് ഒരുപാട് സഹായിച്ചു. പിന്നീട് പുസ്തകങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. കുടുകാരോടു കൂടുതൽ സമയം ചിലവഴിക്കുക, ചുമ്മാ തമാശ പറഞ്ഞു എല്ലാവരെയും ചിരിപ്പിക്കുക, സിനിമ, ഔട്ടിംഗ്, ഷോപ്പിംഗ് അങ്ങനെ പലതരം സംഗതികൾ. It was so difficult to fill his absence. I was trying hard to stop missing him. എന്റെ വീട്ടുകാരും കുടുകാരും ഇത്രയും എന്നെ സപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഒരു സമയം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നീ ഇതെല്ലാം അറിയുന്നുണ്ടോ? അങ്ങനെ ഞാൻ ആ നഗരം വിടാൻ തീരുമാനിച്ചു. അവസാനമായി ഒരു “ഫോർമൽ ബ്രേക്ക്അപ്പ്”നുള്ള അവസരം അവന്റെ അച്ഛനായി തന്നെ ഒരുക്കി. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും അച്ഛന്മാരും പിന്നെ ഞങ്ങളും ഒരു മിച്ചു ഒരിടത്തു വരാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഞാൻ സന്തോഷത്തിന്റെയും, ആത്മസംയമനത്തിന്റെയും മുഖമുടിയിട്ടാണ് അന്നവിടെ ചെന്നത്. അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഞാൻ പാടെ മറന്നു. അവന്റെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞത് പലതും ഞാൻ കേട്ടതേ ഇല്ല. എന്റെ മുഖത്തു ഒരു ചെറുചിരി സൂക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരുന്നു. ഇത്രമാത്രം ഞാൻ പറഞ്ഞു “അതൊന്നും സാരമില്ല അങ്കിൾ ഇഷ്ടമുള്ളയാൾ കൂടെ നിൽക്കും എന്ന് ഞാൻ കരുതി. ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടേ ഇല്ലായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഞാൻ കുറച്ചു സമയം എടുത്തു. അത് എന്റെ മാത്രം തെറ്റാണ്.” നിങ്ങൾ ഇനിയും കുടുകാരായിരിക്കണം എന്ന് അവന്റെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞതിന് “ഇനി അത് പറ്റുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല” എന്ന് പറഞ്ഞു ഞാനും അച്ഛനും അവിടന്ന് തിരിച്ചു. അങ്ങനെ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരവും അത്രയും തന്നെ ഭീകരവും ആയ ഒരു അധ്യായം അവിടെ അവസാനിച്ചു.

പിന്നീട് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മറ്റൊരിടത്തു വച്ച് യാദൃശ്ചികമായി അവനെ കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ ജോലി തേടി അലയുകയായിരുന്നു. ആകെ തളർന്നു ചേതനയില്ലാതെ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ആകെ പകച്ചു. “നിന്റെ ശാപമാണ്. എനിക്കിതു വരണം” എന്ന് കുറ്റബോധത്തോടെ അവൻ പറഞ്ഞു. “നിന്നെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ശപിച്ചിട്ടില്ല. ഇനിയും എനിക്കിതു കഴിയില്ല. കാരണം നിന്നെ ഞാൻ ഒരിക്കലും വെറുത്തിട്ടില്ല. അപ്പോഴും ഇപ്പോഴും.” എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നും ഒഴുകിയ ആ രണ്ടുതുളളി കണ്ണുനീർ, അത് മതിയായിരുന്നു എന്റെ പ്രണയം ജയിക്കാൻ. ഇവിടെ ആർക്കാണ് എന്താണ് നഷ്ടം ആയത്? എന്റെ പ്രണയം ആണോ? അതോ നല്ലൊരു സൗഹൃദമോ? എന്തായാലും നഷ്ടം എപ്പോഴും നഷ്ടം തന്നെ....

SpiceBazaar

Your one stop shop for all your Indian Grocery needs.
Fresh Indian Vegetables every Thursday!
We carry a large variety of Basmati, Sona Masoori, and
Kerala Kuthari Rices!

Kerala Fish and Halal Meat Available!

Located at: Boulevard Plaza
4125 Durham Chapel Hill Blvd.
Durham, NC 27707

Tel: (919) 490-3747

Fax: (919) 294-4513

Cell (James): (919) 450-6222

Email: spicebazaar2@gmail.com

Web: www.spicebazaarec.com

Fresh Samosas Available
Thursday - Sunday or by order

Fresh Plantain Chips
available daily

Fresh Chai and Madras Coffee
made to order everyday

HAPPY ONAM
from *Spice Bazaar*

"മലയാളം കളരി 2017" വാർഷിക റിപ്പോർട്ട്

ന

മ്മുടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം, നോർത്ത് കലോലിനയിലെ ഇളം തലമുറയ്ക്ക് പകർന്നു കൊടുക്കുവാൻ ജി.സി.കെ.എ. നടത്തുന്ന പരിശ്രമം തികച്ചും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേരള പ്രവാസി കാര്യാലയത്തിന്റെ സിലബസിലുള്ള "കണിക്കൊന്ന" എന്ന പാഠപുസ്തകമാണ് നാം ഇവിടെയും സിലബസായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൊച്ചുകുട്ടികൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകത്തക്ക വിധം അക്ഷരങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും കവിതകളും കൊണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തെ വളരെ മനോഹരമായി തിളപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാഷാപരിജ്ഞാനത്തെ ആസ്പദമാക്കി മഞ്ചോടി (beginners), മലർവാടി (Intermediate), ബോലവാടി (advanced) എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ക്ലാസ്സുകളിൽ യഥാക്രമം മായ അലക്സ്, സുമൻ വിനോദ്, നീതു മേനോൻ എന്നിവർ അധ്യാപകരായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. നമ്മുടെ തന്നെയുവതലമുറയിലെ അംഗങ്ങളായ ആതിര അബു, സ്നേഹ കോട്ടക്കുടി എന്നിവരുടെ അകമഴിഞ്ഞ സഹകരണം ഈ ക്ലാസ്സുകളുടെ നടത്തിപ്പിനെ കൂടുതൽ സുഗമമാക്കാൻ സഹായിച്ചു.

എപിക്സ് കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്റർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വച്ച് ഈ വർഷത്തെ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തപ്പെട്ടു. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചയും ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് മൂന്നിനും നാലിനുമിടയ്ക്കാണ് ക്ലാസുകൾ നടന്നത്. കുട്ടികൾക്ക് അർദ്ധവാർഷിക പരീക്ഷകളും വാർഷിക പരീക്ഷകളും നടത്തി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംരംഭം ഇത്രയും വിജയകരമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിച്ചത് അനേകപേരുടെ അകമഴിഞ്ഞ സഹകരണം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണ്. യാതൊരു പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകരും യുവപ്രതിനിധികളും ഇതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചു. പല സ്ഥലങ്ങളിലും വച്ച് ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തേണ്ടി വന്നപ്പോഴും യാതൊരു വീഴ്ചയും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ കൃത്യമായി ക്ലാസുകളിൽ എത്തിച്ച എല്ലാ മാതാപിതാക്കളേയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ക്ലാസുകൾ തരപ്പെടുത്തുവാനായി സഹകരിച്ച പാരിഷ് കൗൺസിൽ അംഗങ്ങളേയും, കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്റർ ഭാരവാഹികളേയും സഹായധ്യാപകരായി പ്രവർത്തിച്ച പ്രഭജോയി, മഞ്ജു എന്നിവരേയും എല്ലാ റ്റിനും ഉപരിയായി ഇതിന്റെയെല്ലാം സൂത്രധാരകരായി പ്രവർത്തിച്ച ജി.സി.കെ.എ. ഭാരവാഹികളേയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു. വരും വർഷങ്ങളിൽ അനേകം പ്രവാസി കുട്ടികൾക്ക് മാതൃഭാഷ പഠിക്കാൻ ഇത് ഒരു നല്ല വേദിയായി തുടരട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

Vinoth Menon & Mary Thundathil

Chilli Chicken (Dry)

Recipe

Ingredients:

Chicken (Boneless) 2 lb
Egg 2 Nos
Corn flour 5 Table spoons
Pepper powder 2 Tea spoons
Siracha sauce - 2 spoons
Capsicum 1
Green chilli 5 Nos
Ginger 1 Inch piece
Garlic 16 Cloves
Onion 1 No
Soy sauce 2 Table spoons
Red chilli sauce 2 Table spoons
Tomato ketchup 1 Table spoon
Cooking oil as required
Salt To taste
Spring onion (for garnishing)

Abu Kuttan

Cut the chicken into small (bite size) pieces. Wash and drain off the water.

Prepare a paste using 2 eggs, 5 tablespoons of corn flour, 5 teaspoons of pepper powder, 1 spoon soy sauce, 2 spoons of siracha sauce and salt. Marinate previously cut chicken pieces with this paste for about 30 minutes.

Chop ginger, garlic and green chillies. Cut the bell pepper (capsicum) and onion into about 1 inch pieces. You might want to split the layers of the onion.

Deep fry the chicken pieces in medium heat in a frying pan until it turns golden brown.

Heat chopped ginger, garlic and green chillies in a frying pan using about 3 table spoons of oil, salt to taste and stir it for a few minutes.

Add chopped onion, capsicum into the pan Sauté for 2 to 3 minutes.

Add 2 tablespoons of soy sauce, 2 tablespoons of red chilli sauce and 1 tablespoon of tomato paste. (Do not use ketchup) Mix well.

Mix fried chicken pieces to above gravy and add half tea spoon pepper powder, and 1 tea spoon crushed pepper and mix well and boil.

Transfer to a serving dish and garnish with chopped spring onions.

Cilantro Coco Rice

This recipe is inspired from a Thai Rice, with a Konkani twist.

Preparation

1. Heat pressure cooker in medium flame.
2. Add ghee and fry the spices.
3. Next add onion and chilly. Sauté until the onion turns slightly brown in color.
4. Add washed and drained rice into the mixture.
5. Mix well and fry for 2 minutes.
6. Add turmeric powder, cilantro, salt and coconut paste.
7. Mix well and fry for 1 more minutes.
8. Add water and put the cooker lid on without vent weight.
9. Let the water boil on high flame, until steam is released.
10. Turn into low flame, and put the vent weight.
11. Cook in low flame for exactly 14 minutes.
12. Switch of the flame and let it cool for 10 minutes before serving hot.
13. Garnish with fried onions, mint or cilantro

This rice goes well with chicken, egg or paneer curries and your favorite salad or raita.

Ingredients:

1. Basmati Rice - 2 cups
2. Fresh grated coconut made into fine paste - 3/4 cup
3. Ghee - 2 tbsp
4. Shredded Cilantro - 2 handful.
5. Red chili - 2 (optional)
6. Onion - 1 medium sliced
7. Spices-6 cloves, 4 cardamoms, 1 medium sized cinnamon
8. Salt to taste
9. Water - 3.1/2 cup
10. Turmeric powder- 1 tsp

Tina Sathish

WITH BEST COMPLIMENTS FROM
CARY MEDICAL CLINIC

Dr. Neelu Agarwal

Dr. Abhay Agarwal

Dr. Soundarapandian

*Board Certified Physicians Providing Primary Care
& Internal Medicine Services*
Serving the triangle area for over 15 years

www.caryclinic.com
TWO LOCATIONS

Cary Location:
550 New Waverly Place,
Suite 105
Cary, NC 27518
Tel : 919 233 2022

Morrisville location:
6402 McCrimmon Pkwy
Suite 200
Morrisville, NC 27560
Tel: 919 655 0202

Suvidha **INDO-PAK**
GROCERIES
KHALAHEAT

Your One Stop Shop For

- **Juices and Pulverized Grains**
- **Fresh Vegetables**
- **Frozen Foods from All leading Brands**
- **Large Selection of Spicy & Savory**
- **DVD/Video Rental and Sales**
- **Pasta Sauces**
- **Guaranteed Selection & Service**
- **Fast Hand and Market Meet**

3755 South Gate, Ste 014
Morrisville, NC 27560
Phone: 919 655 0202
Fax: 919 655 0202
KHALAHEAT 919 655 1548

www.facebook.com/suvidha1

Suvidha
Indo-Pak Groceries

As per your request, in a convenient one-stop shop for all your grocery and produce needs, Suvidha carries a wide range of Indian and Pakistani groceries including Dals, Rice, Flours, Spices, Sauces, Pickles, Aachar and more. Guaranteed Fresh Indian Produce, Panga throughout month. Suvidha also carries a large collection of frozen and ready-to-eat products from all leading brands. For those who enjoy Bollywood Movies, has a huge collection of latest and classic Hindi and Regional movies in addition to our impressive collection of Music CDs.

Sitar Indian Cuisine

Savor the Best Indian Cuisine at Sitar

Enjoy the Live Sitar Music:
Every Friday & Saturday,
Dinner only

Lunch Buffet: Monday - Friday, 11 am - 2:30 pm
Saturday & Sunday, 12 pm - 3 pm
Dinner Buffet: Friday & Saturday 5 pm - 10 pm
A'La Carte Dinner: Monday-Thursday 5:30 pm-9:30 pm

Elegant Private Dining Hall Available

3630 DURHAM CHAPEL HILL BLVD, DURHAM, NC 27707 TEL: 919-390-1326,

Email: info.sitarindiancuisine@gmail.com, www.sitar-indiancuisine.com

Beef Chilly Fry

2 lbs of beef cut into strips (1/4th in. thickness and 2 to 3 in. long). Marinate with 1 tbsp. salt, 1 tbsp. black pepper, 1/2 tbsp. Kashmiri chilli powder, 1/4 tbsp. of garlic powder, a pinch of turmeric powder and keep in the refrigerator for an hour.

Cook the beef (do not add any water) in a pot in low flame for 15 minutes and cook in high flame until all the water is dissolved and set it aside.

When it comes to room temperature, mix 1 tbsp corn starch in 4 oz water and add to the cooked beef. Toss it to coat mixture evenly.

In a pan heat 2 tbsp of coconut oil and stir fry 2 medium red onions (cut long and thin) adding a pinch of salt. After few minutes add 6 cloves of garlic. When it is done take it out keep it aside.

Keep the same pan on stove top and add some more coconut oil. When the oil becomes hot, add the beef and fry until it gets dark. Add 1/2 tbsp. soy sauce, sprinkle some black pepper and add fried onions and garlic, mix well. Add 6 to 8 green chillies (cut lengthwise in half) and 3 sprigs of curry leaves. Mix well and dish it out. Serve hot and Enjoy!

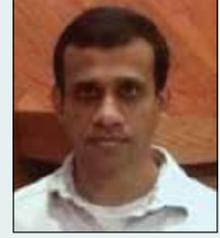

Paul Binto mathew

GCKA SPORTS – 2017

SOCCER

Bishu paul

GCKA's annual soccer tournament was held from May 6 to June 4 at Hunter street park, Apex. This year, for the very first time all the games were played on turf fields under flood lights and as always the enthusiasm and excitement of teams and audience were fantastic.

GCKA youth Soccer game was also conducted on Jun 4th.

- Winners** : Coconut City FC sponsored by Greater Triangle Realty (Thomas John)
Runner-up : Kolamass FC sponsored by Real Triangle Properties (Joe Matthews)
Best Player : Bishak Menon

Captain : Manaz Kuriyodath & Coach : Bino Baby

Team : Ashok Nair, Benoy Puthuparampil, Benoy VM, Cyril Mathew, Praveen Antony, Sajith Zakaria, Saju Kallolickal, Sini Joseph, Timothy Thomas, Vipin Panicker

Captain : Abiroop Konikkara & Coach : Sreekumar Nair

Team : Ajith Zachairas, Akash Jose, Bishak Menon, Eapen V Eapen, Joseph Kalapurakal, Manoj Mathew, Pablo Tachil, Prethesh thomas, Sandeep Verghese, Sobin George, Sudheer Naik

Captain : Mahesh Muthukutty & Coach : Varun Valsaraj

Binish Antony, Godshen R Pallippambil, Jayakrishnan Namboodiri, Joseph Kanjirathinkal, Manoj Balakrishnan, Martin Paul, Prasoon Ramadasan, Ram Krishnan, Sandeep Yohannan, Sibi VM, Sibi Abraham

Captain : Faris Backer & Coach : Anoop Purandaran

Akhil R, Bishu Paul, Jijo Mathew Panjikanan, Mozart Joseph, Nidhin Palakunnel George, Prasad Mani, Sabin Thomas, Sandeep, Shamseer Chettiyankandy, Shine Pillai, Vinoy KP

CHESS TOURNAMENT

GCKA 2017 Chess tournament was conducted on 25th of February at Apex Community center.

GCKA Youth Chess Results

GCKA Adult Chess Results

First Prize : Arnold Joby Elamthuruthil

First Prize : Joyel Puthuparampil

Second Prize : Rishabh Manoj

Second Prize : Shrikumar Nair

BADMINTON

Five events were conducted as part of this year's Badminton tournament, held on March 18th & 25th at Badminton NC, 9300 Globe Center Dr, Morrisville, NC 27560.

	Champion	Runner-Up
Men's Singles	Joseph V Abraham	Sajeesh Kumar Kalappurath
Women's Singles	Sherley Mathew	Shweta Sabu
Men's Doubles	John Jose & Subhash Balakrishnan	Nishal Kaimathuruthil Ravi & George Arun Mullaparambil
Women's Doubles	Sherley Mathew & Shweta Sabu	Preethi Abu & Sajjitha Balu
Mixed Doubles	Anoop Alex & Shweta Sabu	Praveen Antony & Sherley Mathew

VOLLEYBALL

Winners	: Malayali Padayalikal
Runner-up	: CKSC Kuzhiyana
Most Valuable Player	: Binish Antony

The GCKA 2017 Volleyball Tournament was conducted on the sand courts of North Cary Park on second and third weekends of July. The tournament turned out to be a huge success in terms of both participation and viewership. As usual we had 7 teams comprising of more than 60 players who registered for the tournament. Crowds turned up in considerable numbers right from the league stages of the tournament till the Finals, which was also live streamed to our GCKA members who couldn't make it on the grounds on the day. The following were the 7 teams who participated: Malayali Padayalikal, Kerala Minions, CKSC Kuzhiyana, CKSC Kerala Kombans, Keralina Panthers, Chunkz and Chekavar.

The tournament was staged as a league format followed by knock-outs. The teams were divided into 2 divisions and made to play against each other and the top 4 teams who ended up taking the 4 semi final spots were: CKSC Kuzhiyana, CKSC Kerala Kombans, Keralina Panthers and Malayali Padayalikal. After some great battles, the teams that ended up as the finalists were: CKSC Kuzhiyana led by Bino Baby, the title holders from last year, and, Malayali Padayalikal led by Shreedev Nair, who've held the trophy in multiple years ever since the inception of this tournament.

The Final, being live streamed and attended by a large audience, was indeed a visual treat going down to the very wire of things. It was a close battle of 3 sets with CKSC Kuzhiyana leading and at Championship Point on 13-8 in the final set. Malayali Padayalikal then staged a mother of comebacks by winning 5 points in a row to take it to deuce and finally win it at 16-14, thereby reinstating themselves as the top most team to have ever played this tournament. Binish Antony from Malayali Padayalikal was adjudged as the Most Valuable Player (MVP) of the Finals. The trophy presentation ceremony soon followed with our President giving a curt vote of thanks, and our valuable sponsors handing over the MVP Prize, Runners Up and Champions Trophies to the respective teams

GCK Sports
BOD

Bishu paul, Joel Abraham & Sini Joseph

CRICKET

The 2017 GCKA Cricket Tournament was conducted in July and August at the RTP Baseball grounds rented out from the Triangle Cricket League. Around 55 players registered for the tournament from which Captains and Vice Captains were judiciously selected and teams drafted following that. In all, the following 4 teams came into being:

Thengakkola Cricket Club (Captain: Ranjith Madhusoodhan , Vice Captain: Manoj Mohan)
Tamar Padar Cricket Club (Captain: Sabin Thomas , Vice Captain: Rejeesh Jagadhamma)
Team Heilesaa (Captain: Balaji R Krishnan , Vice Captain: Anish Dasappan)
Malayali Kombanz (Captain: Anand Krishnan , Vice Captain: Nandu Kappana)

The Tournament was laid out in a round robin format with each team playing against every other team. The highest standing team earning a direct final spot and the next two having to play a play-off for the other spot. It was a memorable tournament overall with many of the matches going down to the wire. Highlights of the tournament included a first ever GCKA Tournament Century by Amar, a nail biting last ball finish by Thengakkola in one of the league matches following a no-ball, and a cracking 100 runs by Tamar Padar off just 9 overs in the last league match.

In the end only one team could triumph and lift the Winners trophy and most deservedly the consistent team of the tournament, Team Heilesaa ended up lifting it in the final against Tamar Padar. Both teams could be proud of their achievements with all the accolades of the tournament being garnered entirely by them. Varun Valsaraj from Heilesaa was adjudged as the MVP of the finals. The Best Batsman of the tournament went to Amarnath Bharathan of Heilesaa while the Best Bowler and Best All Rounder trophies were earned by Praveen Antony and Rejeesh Jagadamma respectively of Tamar Padar. GCKA extends its gratitude to its Tiered Sponsors who felicitated the tournament and to all the volunteers who made this tournament seamlessly possible.

Family fest

Helping People
BUY & SELL
Their Homes

To see hundreds of
single family homes,
town homes and condos
available for sale in Cary,
Morrisville, Durham, Raleigh,
Chapel Hill, and Apex.

BINNY JOSEPH, GRI
Realtor / Broker

Call - 919 636 1582
or email me at binnyreal@yahoo.com

BINNY REALTY

3049 Kilarney Ridge Loop, Cary, NC 27511.

Family Fest Art Competition Winning Paintings

രാമുവിന്റെ കഥ നിങ്ങളുടെ മക്കളുടെയും

രാ

മു എന്റെ ബന്ധുവും കൂട്ടുകാരനും എല്ലാം ആയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ 10-12 വയസ്സിന്റെ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചെറുപ്പം മുതൽ രാമുവിന്റെ അമ്മ മകനെ പഠിപ്പിച്ച് നല്ല നിലയിൽ ആക്കണം എന്നു കരുതി, വൈകു നേരങ്ങളിൽ അടിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ച പലപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്ക് രസകരമായ കാഴ്ച ആയിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കുമായിരുന്നു നേഴ്സറി സ്കൂളിൽ ഇങ്ങനെ റാങ്കിന് വേണ്ടി പഠിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ വലുത് ആകുമ്പോൾ ഇവൻ കുറെ അടി കൊള്ളുമല്ലോ എന്ന്. എന്തായാലും 5-ാം ക്ലാസ്സ് വരെ ചെറുക്കൻ നല്ലപോലെ പഠിച്ചു. നല്ല മാർക്കും

Sini V Joseph

കിട്ടി, പഠിപ്പിക്കലും ഗംഭീരമായി നടന്നു.

പിന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത് 5-ാം ക്ലാസ്സും ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയവും ഒക്കെ ആയപ്പോൾ, അമ്മയുടെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള സ്റ്റോക്കും തീർന്നുപോയി എന്ന്. അമ്മ കഷ്ടിച്ച് എസ്.എസ്.എൽ.സി. വരെ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ട്യൂഷൻ നിർത്തി മറ്റു ടീച്ചർമാരുടെ കൂടെ വിട്ടു. എന്നാൽ താൻ പഠിക്കാൻ മിടുക്കൻ ആണെന്ന ഭാവവും വീട്ടുകാരുടെ മിടുക്കൻ എന്ന വിളിയും എങ്ങനെയോ രാമുവിന്റെ പഠിത്തം പുറകോട്ട് ആയി. കളിയിൽ ഒക്കെയും പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ മിടുക്ക് രാമു കാണിച്ചിരുന്നു. ക്രിക്കറ്റ്, ഫുട്ബോൾ എല്ലാം അവൻ ഒരു ഉദി

കുറന്ന താരം തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നെ പഠിക്കുന്നതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സമയം കളിയ്ക്കും. അതിൽകൂടി കൂടുതൽ കൂട്ടുകാരെ അവന് കിട്ടി.

കഷ്ടിച്ച് 10-ാം ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ എങ്ങനെയോ പൈസ കൊടുത്ത് പോളിടെക്നിക് കോഴ്സിന് ബാംഗ്ലൂരിൽ അഡ്മിഷൻ വാങ്ങി കൊടുത്തു. ടൂറിസ്റ്റുകളുടെ പറുദീസ ആയ ബാംഗ്ലൂർ, ചോദിയ്ക്കാനും പറയാനും ആരും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥ. രാമുവിന് കിട്ടിയ കൂട്ടുകാർ ജീവിതം 'Enjoy' ചെയ്യാൻ തന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ചെറിയ, ചെറിയ കള്ളുകുടിയിൽ നിന്നും, വിൻ്കിയിലേക്കും റമ്മിലേക്കും ഉള്ള മാറ്റം പെട്ടെന്ന് ആയിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് ഞാൻ ബാംഗ്ലൂരിൽ പോയപ്പോൾ അവനെയും കൂട്ടുകാരെയും കണ്ടപ്പോൾ നീ ഈ കുട്ടിൽ നിന്നും മാറി പഠിക്കണം എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു. എന്നാലും യുവതന്ത്രിയുടെ തിളപ്പിൽ അവൻ അതൊന്നും കേട്ടില്ല.

മുന്ന്, നാല് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം കോഴ്സ് പൂർത്തിയാക്കിയ അയാൾ നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. അപ്പോഴും അവന്റെ കൂട്ടുകാർ

അവന്റെ കൂടെ കൂടി, കൂടിയും, ചെറിയ കൂട്ടേണവും ആയി ജീവിതം തുടർന്നു. ഇതിനിടയിൽ പല ജോലിയിലും ചേർന്നുവെങ്കിലും, വെള്ളമടിയ്ക്കാൻ ഉള്ള വകയ്ക്കായി ചെറിയ തിരിമറികൾ കാട്ടി ഓരോ ജോലിയും പോയി.

ഇങ്ങനെ വർഷം പലത് കഴിഞ്ഞ് 28-ാം വയസ്സായപ്പോൾ ആരും പെണ്ണ് കൊടുക്കുന്നില്ല എന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ ഒരു വിഷമം. എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ "ആദ്യം നീ നിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റാൻ" പറഞ്ഞു. കൂടിയും, കൂട്ടേണവും ഒന്നും ശരിയാകില്ല എന്നും ഉപദേശിച്ചു.

എന്തായാലും അവനും ഒരു പെണ്ണ് കിട്ടി. അമ്മയില്ലാത്ത പെണ്ണ്, നഴ്സിംഗ് എന്നോ പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്, കുഴപ്പം ഇല്ലാത്ത കുടുംബം, കല്യാണം നടന്നു. എന്നാൽ രാമു തന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റാൻ തയ്യാറായില്ല. കൂട്ടുകാരുടെ കൂടി രാത്രി കൂടിച്ചിട്ടുള്ള വരവും, ജോലിയ്ക്ക് പോകാതെ ഉള്ള ജീവിതവും ഭാര്യയെയും കുഞ്ഞിനെയും അവനിൽ നിന്ന് അകറ്റി. രണ്ട് വയസ്സുള്ള കുഞ്ഞുമായി അവൾ

സ്വന്തം അച്ഛന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോയി.

വിഷമം കാരണം പറഞ്ഞ് കൂടി കൂടി. കുപ്പി മേടിയ്ക്കാനായി ഇടയ്ക്ക് കാരും മറ്റു ഡ്രൈവ് ചെയ്ത് കാൾ ഉണ്ടാക്കി, അപ്പോഴും കൂട്ടുകാരുടെ കൂടെ ഉള്ള കൂടി തുടർന്നു.

പിന്നെ പിന്നെ കൂടിച്ചില്ലെങ്കിൽ കൈ വിറയ്ക്കുന്ന, തല കുറങ്ങുന്ന സ്ഥിതിയിലേക്ക് കാര്യങ്ങൾ നീങ്ങി തുടങ്ങി.

ഒരു ദിവസം കൂടിയ്ക്കാൻ ഒന്നും കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ മണ്ണെണ്ണ എടുത്ത് കൂടിച്ച് ആശുപത്രിയിൽ ആയി. എന്തായാലും അവിടുന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട്, ഇപ്പോൾ കൂടിയ്ക്കാനായി ഉള്ള പൈസയ്ക്കായി മുട്ട വണ്ടി ഓടിയ്ക്കുന്നു. അതിനിടയിൽ പല പെണ്ണുകേസും വന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്ക് ചിലവിന് കൊടുക്കാനും സ്ത്രീധനം തിരിച്ച് കൊടുക്കാനും കോടതിവിധിയും കിട്ടി. അങ്ങനെ അവന്റെ ജീവിതം ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി തുടരുന്നു.

കൂടിയും, അഹങ്കാരവും വരുത്തിയ മാറ്റം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച് കാണുമല്ലോ.

**Open 7 days a week
for lunch buffet &
a la carte dinner**

**Persis
INDIAN GRILL**

1156 Parkside Main Street Cary, NC 27519
Phone: 919-375-1819

BOD in Action

Thank You

GCKA BOD
2016-17

Dr. Ranjini Pillai DDS, MPH, FAGD
Aesthetic Family Dentistry

Aesthetic Family Dentistry

Provides comprehensive multispecialty dentistry for all ages

301 Pinner Weald Way, Suite 102, Cary, NC 27513

Phone: (919) 535-3397 Fax: (919) 651-1396

Email: smiledrcary@gmail.com

www.ranjinipillai.com